

Să desfășurăm cu succes recoltarea și colectarea produselor de toamnă!

În întreaga țară, țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășii și colectivități intensifică lucrările de recoltare a porumbului, cartofilor, a florii-soarelui și a celorlalte produse agricole de toamnă.

Odată cu recoltatul se desfășoară și colectarea produselor agricole de toamnă. În raioanele în care aparatul de colectare, sprijinit de către organele de stat și de partid, a organizat temeinic munca, iar organizațiile de partid au desfășurat o muncă politică largă în rândurile țărănilor muncitori, colectările au început din vreme, obținându-se rezultate bune.

Totuși, față de ritmul de recoltare, colectarea produselor de toamnă se desfășoară cu încetinire. În regiuni ca București, Pitești, Timișoara și altele, în timp ce recoltatul porumbului și al celorlalte produse de toamnă e mult înaintat, colectările au rămas în urmă.

Îndeplinirea planului de colectări depinde în mare măsură de munca politică pe care organizațiile de partid o duc în rândurile țărănilor muncitori, de muncă de lămurire pe care membrii de partid o duc la sate, și în primul rând arătătorii, o duc de la om la om, pentru a explica că predarea cotelor este o obligație stabilă prin lege a tuturor producătorilor agricoli, de la care nimeni n-are dreptul să se sustragă.

În munca lor, agitatorii trebuie să se folosească de exemplele și realizările obținute pe plan local, pentru a arăta țărănilor muncitori înfăptuirile rezimului de democrație populară în folosul țărănimii muncitoare și sprijinul pe care l-a dat și îl dă statului democratic-popular, clasa muncitoare, țărănimii muncitoare pentru îmbunătățirea necontenită a nivelului ei de trai.

An de an, țărănimia muncitoare a fost sprijinită de către stat prin mașini și unelte, acordarea de credite, semințe selecționate, reproducători de rasă, asistență agrotehnică. Datorită ajutorului clasei muncitoare, țărănimii muncitori pot cumpra prin cooperative săsești tot mai multe mărfuri industriale. În semestrul I al acestui an, volumul mărfurilor industriale desfășurate prin cotelul de întreprindere a crescut cu peste 250% față de aceeași perioadă a anului 1953.

Centrele de închiriat mașini și unelte agricole de pe lângă cooperative pun la îndemina țărănimii muncitoare unelte agricole în condiții avantajoase. Școlile noi înființate la sate, în care zeci de mii de copii ai țărănilor muncitori învață carte, spitalele și dispensarele în care și recapătă sănătatea cei bolnavi, casele de naștere, așezămintele de cultură și toate celelalte înfăptuiri ale rezimului de democrație populară în folosul țărănilor muncitori sînt roade ale sprijinului neprecupețit al statului, al clasei muncitoare.

Țărănimia muncitoare, direct interesată ca industria socialistă să crească, să se întărească și să-i trimită tot mai multe produse industriale, are datoria ca, pe calea îndeplinirii conștiințioase a obligațiilor de colectare, să contribuie la asigurarea unei bune aprovizionări a populației muncitoare de la orașe și la asigurarea materilor prime necesare industriei socialiste.

În urma hotărârilor plenarei largite din august 1953 a C.C. al P.M.R., sistemul de colectare a fost îmbunătățit. Astfel, se dă posibilitate producătorilor agricoli să predea grâu în locul altor produse, prin echivalență. Acest sistem înseamnă producătorilor agricoli să predea cotelor de pe lângă cooperative de toamnă, asigurându-se păstrerea uneltor aceste produse pentru nevoile gospodăriei, prind în schimb grâu. De asemenea, producătorii pot acoperi, de pildă, tot prin echivalență, o parte din cota de porumb

prin fasole, prindînd pentru 100 kg. porumb — 60 kg. fasole.

Organele de colectare pot prelua produse prin echivalență în baza calculatoarelor stabilite, prin bună înțelegere cu producătorii și fără vreo altă aprobare. Membrii de partid de la sate, agitatorii, funcționarii din aparatul de colectare au datoria să cunoască bine sistemul de colectare pentru a-l populariza și aplica înlocuim.

Pentru a se înlătura deficiențele semnalate anii trecuți în colectarea cartofilor, porumbului și a celorlalte produse și pentru a se asigura prelucrarea unor produse de bună calitate, împuternicirile regionale și raionale ai C.S.C.P.A. trebuie să organizeze colectarea porumbului, în cea mai mare parte, în cișmele, iar a cartofilor direct de pe câmp, pe măsura recoltării.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și agenții colectori, împreună cu deputații comunali, au datoria să ia măsuri pentru buna organizare a convoaielor și să vegheze ca delegații de convoaie să fie aleși dintre țărani muncitori sau funcționarii de stat de la sate cunoscuți ca vrednici, cinstiți și devotați interesele populare.

Timpul nu așteaptă. Comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunile mari producătoare de produse de toamnă sînt datorate să depună toate străduințele pentru grăbirea recoltării și îndeplinirea planului de colectare la cartofi, ceapă, fasole etc. pentru a asigura aprovizionarea de iarnă a oamenilor muncii din Capitală și centrele muncitorești.

Recoltarea și colectarea la timp a produselor este o muncă importantă. Aceasta nu înseamnă însă totul. Importantă este și păstrarea și transportarea lor în condiții bune. Directorii centrelor regionale de recepție și responsabilii bazelor de recepție au datoria să se îngrijească de buna înmagazinare a produselor, să întocmească la timp formele de primire și să achite imediat sumele convenite producătorilor.

Munca agenților colectori comunali are o mare însemnătate în îndeplinirea planului de colectări. De aceea, colectorii comunali trebuie să fie instruiți temeinic de împuternicirile raionale și de inspectorii raionali ai C.S.C.P.A., care au datoria să-i ajute, să le îndrumă și să le controleze permanent activitatea.

Pentru a se putea asigura o bună aprovizionare a populației cu cartofi, ceapă etc., aceste produse trebuie să ajungă la timp pe piețele orașelor. În această direcție sarcini de răspundere revin Ministerului Transporturilor, Ministerului Căilor Ferate și tuturor organelor în subordine, care sînt chemate să asigure organelor locale vagoanele și alte mijloace de transport necesare transportării produselor în cel mai scurt timp, cu mult înainte de venirea înghețului. Trebuie lichidată orice manifestare de burocratism și lărgănire în rezolvarea problemelor legate de aprovizionarea populației în vederea iernii.

O condiție de bază pentru succesul campaniei de colectare este exemplul personal pe care trebuie să-l dea în îndeplinirea obligațiilor față de stat membrii de partid din rândurile țărănilor muncitori, deputații sfaturilor populare, funcționarii de stat producători agricoli. Îndeplinindu-și datoria față de stat, țărănimii muncitori au datoria să fie vigilenți ca elementele chibaburești să nu se sustragă de la îndeplinirea obligațiilor de colectare. Agitatorii de la sate au sarcina să fim trează vigilența țărănilor muncitori pentru demascarea uneltorlor chibaburilor și ale elementelor dușmănoase, care ar încerca să saboteze îndeplinirea planului de colectare pentru a lovi în interesele celor ce muncesc.

Comitetele regionale și raionale de partid și organizațiile de bază săsești au datoria să intensifice munca politică în rândurile producătorilor agricoli cu privire la necesitatea și rolul colectărilor. În același timp, organele de partid trebuie să urmărească îndeaproape munca organelor de colectare, să întărească controlul de partid asupra acestora, să le scrie pentru realizarea sarcinilor de răspundere ce le revin, astfel ca planul de colectare să fie la timp și în întregime îndeplinit și toate produsele înmagazinate.

Toate eforturile pentru îndeplinirea planului de colectare a produselor de toamnă, pentru asigurarea hranei poporului muncitor!

Se dezvoltă întrecerea pentru îndeplinirea planului la toți indicii

Proiectul de Directive prinde viață

TIMIȘOARA (Agerpres). — Muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Electromotor” din Timișoara traduc în viață lozincă: „Cît mai multe motoare electrice pentru nevoile agriculturii”. Luna trecută, planul de producție a motoarelor electrice a fost îndeplinit în proporție de 138,9 la sută, iar planul pe întreg trimestrul al III-lea a fost depășit cu 38,8 la sută.

Țesături mai multe, mai bune și mai ieftine

CRAIOVA (red. ziarului „Înainte”). La fabrica de produse textile „Independența” din Craiova, ca urmare a faptului că întrecerea socialistă a cuprins majoritatea muncitorilor, pe trimestrul al III-lea al anului curent s-a realizat, peste plan, cu 3,4%, mai multe țesături.

Totodată s-a introdus un control riguros pe faze de fabricație și astfel calitatea produselor a fost îmbunătățită luna trecută cu 39,3%. În ultima perioadă, prețul de cost al produselor a fost redus cu 11,5%. Rezultatele pozitive obținute în luna trecută continuă să fie dezvoltate zi de zi. Muncitorii Elena Florescu, Veta Maria, Aristia Drincescu și Ilina Petrovici au reușit ca în prima decadă a lunii octombrie să-și depășească sarcinile de plan cu 20% pînă la 40%.

Militarii răspund chemării de a merge să lucreze în agricultură

Pătaș la munca pentru dezvoltarea agriculturii

Am citit cu mult interes scrisorile adresate de cameni ai muncii militarii care urmasază a fi lăsați la vatră, precum și chemarea către toți militarii din Forțele Armate. Această chemare mi-a deschis și mie un drum. Pînă acum nu eram hotărît încotro s-o apuc după lăsarea la vatră. Să mă întorc în fabrică, unde am mai lucrat la controlul tehnic, să mă angajez la altă întreprindere sau să merg acasă la părinți, ca să mă ocup cu pescuitul în lacul Brateș? Cînd chemarea apărută în ziarul „Apărarea Patriei” mi-am dat seama că, dacă nu sînt agricultor de meserie, locul cel mai potrivit pentru mine este în agricultură, acolo unde se dă bătălia pentru recolte bogate.

În armată am învățat multe lucruri folositoare: să muncesc ordonat, să fiu disciplinat, să minuiască cu pricepere tehnica. Datorită informațiilor politice și lecțiilor care s-au ținut cu noi în unitate, în timpul serviciului militar, astăzi cunosc mai bine politica partidului, condițiile în care se construiește socialismul în țara noastră, știu cine ne sînt prietenii și cine ne sînt dușmanii.

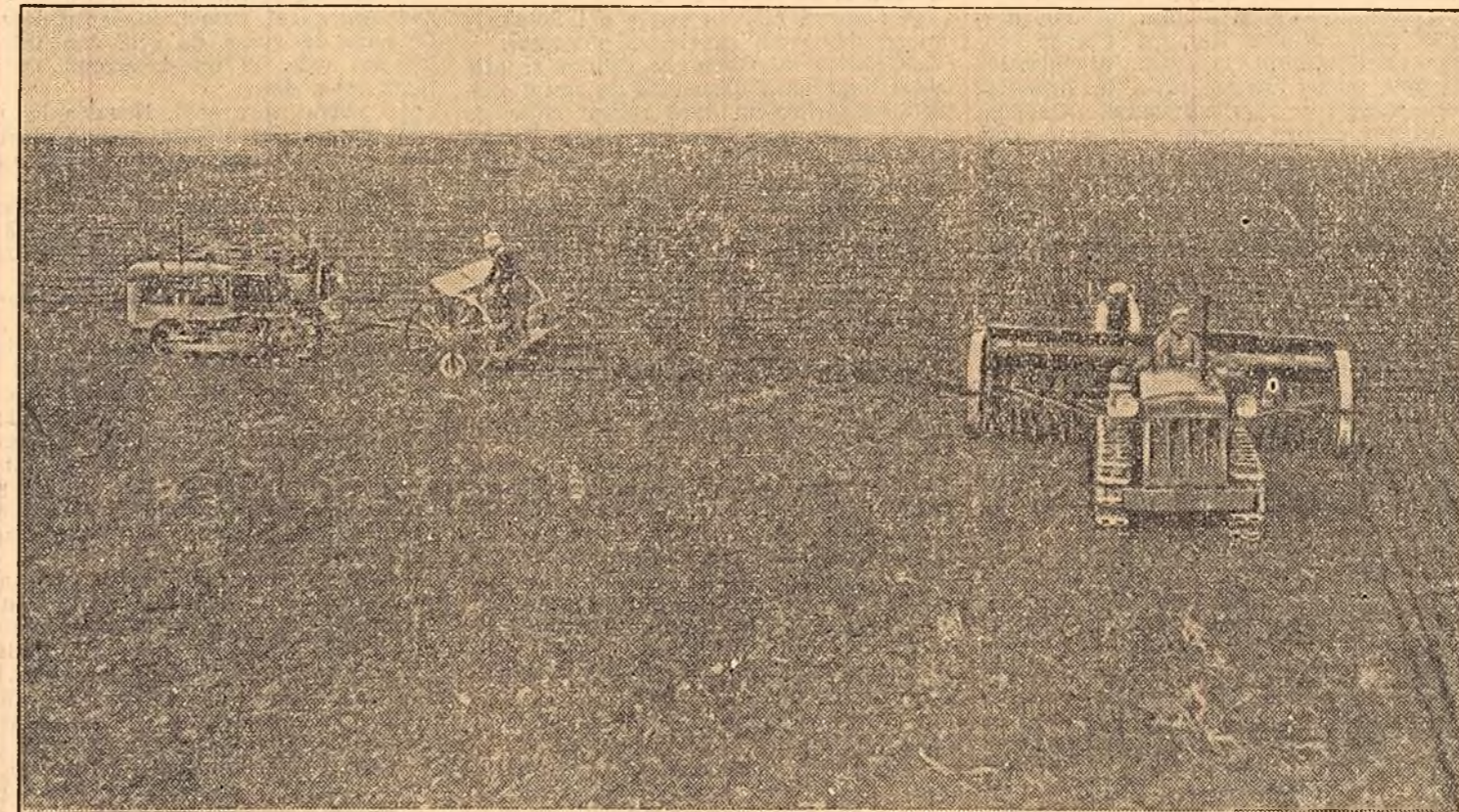
În timpul serviciului militar am învățat să înfrunt gerul, ploaia, arșița și diferite altele greutăți, dar am mai învățat un lucru de pret, care acum îmi va fi de mare folos: să conduc mașina. Sînt șofer și îmi place să minuiască volanul. Știu că agricultura noastră are nevoie de oameni care să poată executa diferite transporturi. Pînă în prezent nu m-am decis încă la care S.M.T. sau gospodărie agricolă de stat să mă angajez. Vreau mai întîi să merg acasă, să-i spun tatii hotărîrea mea, să se bucură și el.

Sînt convins că dacă voi munci și în agricultură cu toată conștiințiozitatea și voi pune în practică tot ce-am învățat în armată, dacă voi asculta sfaturile și îndrumările tovarășilor mei experți, dacă voi fi de folos și de acum înainte patriei mele.

Caporal ROTARU VASILE

soldat frunțas BRUDEANU MIHAI

Îndeplinind prevederile proiectului de Directive

În vederea mării producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă, proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii arată că este necesar să se însămînțeze în rînduri încercușate și în rînduri dese cel puțin 210.000 ha. pînă în anul 1955 și cel puțin 450.000 ha. în anul 1956. În cișeu: Tractoriștii Gheorghe Roșca și Virginia Dragomir, din brigada a X-a U.T.M. de la S.M.T. Stîlpu, ajutați de doi

În interiorul ziarului:

Gh. Rotaru — Vom lupta pentru lichidarea lipsurilor S.M.T.-ului nostru (pag. 2-a).

V. Negru — Frunțașul satului (pag. 2-a).

Fl. Milea — Mărturii vechi și noi (pag. 2-a).

Curtea de Apel a S.U.A. a respins apelul frunțașilor comunisti condamnați (pag. 3-a).

LUNA PRĂIETENIEI ROMINO-SOVIETICE; Nicolae Tăutu — Eroul Șciukin; „Săptămîna cărții și presei sovietice”; N. Moraru — „Stapan Razin”, un strălucit roman istoric (pag. 3-a).

Tratative la Bonn pentru „adaptarea” acordurilor din 1952 (pag. 3-a).

În Germania occidentală se dezvoltă industria de război (pag. 3-a).

Puternica mișcare grevistă din Anglia (pag. 4-a).

Primul ministru al Indiei, Nehru, a plecat spre Pekin (pag. 4-a).

Plenara C.C. al P.C. Francez (pag. 4-a).

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE: A. Cernea, I. Maena — Uriașul răsunet al acordurilor sovieto-chineze; Dificultăți crescînd în calea acordurilor de la Londra (pag. 4-a).

Utilaj sovietic pentru industria noastră

În ultimele zile au sosit din Uniunea Sovietică, prin punctele de frontieră Reni-Galați, utilaje destinate terocentralei „Steaua Roșie” de la Singieștii de Pădure, Regiunea Autonomă Maghiară.

Tot zilele acestea au sosit din U.R.S.S. agregate și instalații de laborator pentru prima fabrică de penicilină din țara noastră, precum și o mare cantitate de mașini-unelte perfecționate pentru înstrăirea întreprinderilor constructoare de mașini agricole.

În scopul dezvoltării industriei noastre siderurgice, Uniunea Sovietică ne-a livrat înainte de termen, la cererea noastră, 24 cilindri de mare calibru pentru laminatoare.

Un rol de seamă în mecanizarea lucrărilor de încărcare și descărcare în porturi și în uzine îl vor juca macaralele mari sosită de curînd din U.R.S.S. Aceste macarale, montate pe autocamioane „ZIS”, au un braț de aproape 7 metri și pot ridica o greutate maximă de 3.000 kg.

Ne scriu corespondenții voluntari despre muncile agricole de toamnă

Țărani muncitori membri în gospodăriile colective și în întovărășiri, precum și cei cu gospodării individuale, din regiunea București, muncesc cu însuflețire pentru stringerea la timp a recoltelor și executarea arăturilor și însămînțărilor de toamnă. Despre acest lucru ne scriu zilnic zeci și zeci de corespondenți voluntari. Redăm mai jos spicuri din cîteva scrisori:

4.500 kg. porumb boabe la hectar

Membrii întovărășirii agricole „Gheorghe Doja” din comuna Ghimpați, raionul Răcirii, au terminat recoltatul fasolei, florii-soarelui și porumbului. Ei au obținut în medie 4.500 kg. porumb boabe la ha.

Și țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Urdărești, raionul A. Ion, Iordache St. Șerban și alții au fost primii care au început și recoltarea porumbului. Lucrate după reguli agrotehnice înaintate, lucurile însămînțate cu porumb au dat recolte bogate. Voicu N. Nicolae a obținut 7.200 kg. porumb șiuleții la ha, Șterian Șt. Ionuț, 6.500 kg. la ha. etc. (de la Vasile D. Dumitru).

Arături de toamnă

În comuna Florești, raionul Crevadia, recoltarea porumbului e în toi. Primii care au început recoltarea porumbului sînt țărani muncitori Marin Nastasia, Trandafir M. Parasciv, Ion Rentea, Stoica Gheorghe etc. Ei au obținut între 2.500 și 2.600 kg. porumb boabe la hectar. În prezent se fac arături pentru însămînțatul grîului cu tractoarele S.M.T.-Cloroșaria. Pînă acum s-au făcut arături adînc pe o suprafață de 360 ha. (de la Petru N. Șerban).

Însămînțează grîu în rînduri încruciate

Pe loturile gospodăriei agricole colective „Partizanii Roșii” din comuna Arțari, raionul Leliuș, muncile agricole de toamnă se desfășoară cu intensitate. Membrii gospodăriei au reușit ca pînă la 23 septembrie să facă 99 ha. arături adînc și 95 ha. arături pentru însămînțarea de toamnă. Dintre acestea au fost însămînțate 20 ha. cu rapiță de toamnă, 20 ha. cu orz de toamnă, în rînduri drepte, și 25 ha. cu grîu în rînduri încruciate.

Printre frunțașii care au efectuat un număr mare de zile-muncă la lucrările agricole se numără colectivistul Ștefan Nedelcu. Pentru cele 644 zile-muncă el a primit ca avans 1.200 kg. grîu în afară de alte produse. (de la Maria Mateescu).

Constătuire un mecanizatorilor din gospodăriile de stat

Zilele trecute a avut loc la gospodăria de stat Urleasca, raionul Brăila, o constătuire a unor combinari, șefi de secții, ingineri și mecanizatori de la gospodăriile agricole de stat din țară la care s-a discutat problema mecanizării lucrărilor agricole în cultura porumbului. Această constătuire a fost organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturnii, împreună cu C.C. al sindicatului muncitorilor agricoli.

Tov. Tokarcuk Dmitrii Antonovici, specialist sovietic, a explicat pe larg particularitățile în ce constau construcția, funcționarea, deservirea și îngrijirea celor mai moderne mașini agricole folosite în mecanizarea lucrărilor la cultura de porumb, precum și organizarea muncii la executarea lucrărilor. Astfel, s-au făcut demonstrații practice cu semănătoarea S.K.G.-6 (cu declanșare prin cablu de sîrmă cu noduri) care seamănă porumb în cuburi așezate în pătrat, cu cultivatoarele K. N.-42 și K.O.N. 2,8 cu care se execută lucrările de îngrijire a culturii (prășitul mecanic), precum și cu combina de avans recoltat porumb K. U.-2.

Pe un lot experimental de 100 ha. al gospodăriei Urleasca, cultivat cu porumb în cuburi așezate în pătrat, pe care toate lucrările de semănat, întreținere și recoltat, precum și îngrijirea suplimentară cu azotat de amoniu s-au făcut cu mijloace mecanizate, s-a obținut o recoltă cu peste 1100 kg. șiuleții de porumb la hectar mai mult decît pe celelalte sursă prufe semănat în rînduri drepte.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă:

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești Nr. 42 (310)

Cuprinde:

Articol de fond: Puternica forță vitală a prieteniei sovieto-chineze.

*** Declarațiile comune ale guvernelor U.R.S.S. și R. P. Chineze și comunicațiile sovieto-chineze cu prilejul vizitării R. P. Chineze de către delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice.

*** Scrisoarea delegației guvernamentale sovietice cu privire la oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și a utilajului necesar pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat.

*** Scrisoarea de răspuns a președintelui Mao Tze-dun.

*** Schimb de scrisori între delegația guvernamentală sovietică și Mao Tze-dun în legătură cu oferirea în dar Republicii Populare Chineze a mașinilor-unelte și mașinilor agricole de la Exponziția sovietică din Pekin.

*** Cuvîntarea lui Ciu En-lai la recepția din 12 octombrie 1954 oferită de Ambasada U.R.S.S. din Pekin în cinstea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice.

D. N. Aidit: Despre unele rezultate ale celui de al V-lea Congres național al Partidului Comunist din Indonezia.

Harry Pollitt: Ce au arătat congresul trade-unionurilor britanice și conferința partidului laburist.

Willi Galsch: Forța unității populare. *** Dezvățul terorii polițienești în Iran.

Jan Marek: Note politice: Din nou „spiritul prusac”.

De vânzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L. Prețul 40 bani

Vom lupta pentru lichidarea lipsurilor S.M.T.-ului nostru

Se împlinesc zilele acestea 6 ani de când, în marginea de apus a Bărăganului, a luat ființă stațiunea de mașini și tractoare Sîrului. Din octombrie 1948 și pînă acum stațiunea noastră a dat un ajutor din ce în ce mai mare țărânilor muncitoare din raioanele Brănești și Lehliu în executarea muncilor agricole și în sporirea producției agricole. În viața celor 8 gospodării colective și 16 întovărășiri agricole din raza sa de activitate, S.M.T.-ul nostru a avut un rol crescînd în organizarea muncii și în îndeplinirea principalelor lucrări agricole.

Dacă colectivității din comuna Cucușeni, ca și din alte comune din raion, culeg acum recolte medii de peste 2000 kg. porumb la hectar, aceasta se datorează întru o bună măsură și sprijinului dat de mecanizatorii de la S.M.T.-Sîrului. Deși pămîntul a fost uscat, în toamna aceasta tractoriștii au reușit să realizeze în fiecare săptămînă un volum însemnat de lucrări și să respecte viteza medie de lucru programată. Avem numeroase brigăzi de tractoare care și-au mărit cu mult productivitatea muncii, depășindu-și astfel sarcinile de producție. Astfel, în brigada a II-a, condusă de tov. Ene Constantin, toți tractoriștii sînt frunțași; tractoristul Dumitru Gagiu a depășit în luna septembrie sarcina sa de plan cu 52%; odată cu aceasta, el și-a mărit și cîștigul în bani și în natură.

Cu toate că stațiunea noastră n-a avut pînă acum un atelier mecanic tip și a trebuit să efectueze reparațiile într-un atelier improvizat, mecanicii au reușit să execute în stațiune toate reparațiile la tractoare. În felul acesta noi am putut economisi cca. 20.000 lei din cheltuielile prevăzute pentru repararea tractoarelor. Odată cu aceasta, am reușit să scurțăm durata reparațiilor și să îmbunătățim calitatea lor.

Cu toate acestea, succesele care au făcut ca stațiunea noastră să fie considerată frunțașă pe regiune, în loc să ne mobilizăm pentru a ne îmbunătăți mai departe munca în toate sectoarele de activitate, ne-au făcut să aibăm pe panta mulțumirii și autoînălțării. În stațiunea noastră și-a făcut loc părerea că, dacă am obține un șir de rezultate pozitive, am ajuns la un asemenea nivel înalt n-am mai avea lipsuri de îndreptat și nici un obiectiv nou n-ar mai pretinde o concurență a eforturilor noastre.

Proiectul Directivelor Congresului partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede că planurile de producție ale S.M.T.-urilor și brigăzilor de tractoare să nu se considere realizate decît cu condiția îndeplinirii planului de producție la hectar pe cîmpurile lucrate de S.M.T. Acest lucru, noi îl considerăm pe deplin just, deoarece prin lucrările pe care le execută cu mijloace mecanizate, ca și prin îndrumările tehnice pe care le dau prin agronomii lor, S.M.T.-urile sînt în măsură să poarte răspunderea îndeplinirii planului de producție în gospodăriile colective și în întovărășirile pe care le deservesc. Adevărată măsură de apreciere a muncii unui S.M.T. nu poate fi numărul de hantri lucrăți, ci numai recoltele dobîndite de gospodăriile în care lucrează. Fiecare hectar de teren lucrat de S.M.T. trebuie să fie un model de aplicare a agrotehnicii înaintate.

Partidul și conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii au făcut o critică severă lipsurilor noastre, ne-au ajutat ca, înfrîșit, să vedem și noi aceste lipsuri și să pornim la înlăturarea lor. Mulți dintre mecanizatorii noștri mai subapreciază și acum calitatea lucrărilor pe care le execută. Astfel, în toamna aceasta, din cauza uscăciunii, pe terenurile care n-au fost dezmirișite imediat după recoltarea culturilor din vară ies acum bolovani. Așa se întîmplă cu arăturile de însămînțare făcute la gospodăria colectivă „Octombrie Rosu” din Șendreni, unde arătura s-a făcut la 30 de zile după recoltarea fasolei, și în gospodăriile colective din Pogoanele și în Pogoanele. În toate aceste cazuri, bolovanii rezultați din arătură trebuiau fărîmițați complet prin discuri repetate, astfel ca însămînțarea

grîului să se facă într-un pămînt bine mărunt. Cu toate acestea, brigada a III-a, condusă de șeful de brigadă Simbota Constantin, care lucrează la gospodăria colectivă „Octombrie Rosu”, s-a mulțumit să facă o singură discuire superficială, ce n-a sfărîmat bolovanii, după care a semănat grîu. Terenul bolovanos nu împiedică sămînța să încolțească și să răsădă bine. În loc să contribuie la sporirea recoltei, brigada a III-a a contribuit la micșorarea ei. Aceasta arată că noi n-am simțit răspunderea pentru calitatea lucrărilor executate, pentru respectarea celor mai elementare reguli agrotehnice. Conducerea stațiunii și în special tov. inginer agronom șef Roșca Marin, n-a preluat cu agronomii de sector, cu șefii de brigadă și cu tractoriștii condițiile calitative de lucru stabilite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru muncile agricole de toamnă.

Colectivul stațiunii noastre s-a mulțumit numai cu o îndeplinire formală a planului, fără a lupta cu toate puterile pentru ca lucrările executate de S.M.T. să fie model de aplicare a agronomiei pentru țărînimii muncitoare.

În stațiunea noastră există brigăzi frunțașe, ca brigada a II-a și a IX-a, care îngrîșe bine mașinile, le alimentează corect și realizează economii de piese de schimb. Sînt însă și brigăzi, ca brigada a VII-a, unde tractoarele sînt prost îngrijite și folosite nerational. Ca urmare, tractoarele celor mai elementare reguli agrotehnice de teren. Tractoristul Marin Ilie din această brigadă a îndepărtat din plinia de alimentare filtrul de pînă care oprea pînătrunderea în motor a impurităților. Nu e de mirare că într-una din ultimele săptămîni tractoarele brigăzii a VII-a au lucrat în brazdă numai 40 ore, în timp ce orele pierdute pentru repararea defecțiunilor ivite în cîmp au fost de două ori și jumătate mai multe. În stațiunea noastră se risipește de asemenea prea multă motorină la descărcarea cisternelor, la alimentarea tractoarelor, ca și în timpul lucrului. Astfel, în primăvara și în vară s-au consumat pe tractoriștii care, prin neglijența lor, deteriorează mașinile cu care lucrează. Este slabă și munca politică de masă. Stațiunea noastră politică n-a pregătit și n-a instruit pînă acum agitații din rîndurile tractoriștilor frunțași, care s-a antrenează pe toți tractoriștii în lupta pentru o calitate înaltă a lucrărilor și pentru o îngrijire exemplară a tractoarelor. Nu în toate brigăzile există o agitație vizuală mobilizatoare, pentru a menține mereu vie flacăra întrecerii între tractoriștii.

Și în gospodăriile interioare a stațiunii noastre avem lipsuri. Prin curtea stațiunii au fost aruncate tot felul de piese sau fiare vechi, așa cum au rămas de la plecarea brigăzilor pe cîmp în campania de vară. Adeseori, în maldărul de fiare vechi se puteau descoperi piese recuperabile, din metale neferoase.

De deficiențele din stațiunea noastră nu sînt străine nici Direcția generală S.M.T. și nici Serviciul S.M.T. din Direcția agricolă regională. Considerîndu-ne ca „stațiune frunțașă”, organele de îndrumare și control ale Direcției generale S.M.T. și ale Serviciului regional S.M.T. au ocolit stațiunea noastră luni de zile, lipsindu-ne astfel de un important sprijin.

În același timp, lipsa de răspundere cu care serviciul regional S.M.T. transmite și

aplică dispozitiile Ministerului Agriculturii și Silviculturii favorizează unele din deficiențele noastre. Astfel, unele instrucțiuni importante, cu privire la aplicarea măsurilor agrotehnice în muncile agricole de toamnă și la buna gospodărire a stațiunilor au ajuns la noi cu întîrziere.

Datorită ajutorului primit din partea partidului și a conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii, am putut descoperi și analiza toate aceste lipsuri. Ne-am hotărît să luăm o serie de măsuri, care vor duce la îmbunătățirea muncii noastre și vor face ca S.M.T.-Sîrului să devină, într-o perioadă scurtă, o unitate cu adevărat frunțașă.

În primul rînd, am luat măsuri ca să se refacă lucrările de discuit și de fărîmițare a bolovanilor, pretindevind unde arătura a ieșit bolovănoasă, și să nu se mai facă însămînțări decît într-un teren bine pregătit. În acest scop, folosim la maximum discutoarele ce le avem. Cu mijloace locale, din grînzii de lemn, am confecționat un sfărîmător de bulgări, pe care-l vom folosi acolo unde discutoarele nu fărîmițază suficient bolovanii.

La gospodăria colectivă „Octombrie Rosu” lucrările se vor refăce pe cotozala color vînoași, adică a mea, ca director, și agronomului șef, și agronomului de sector și a șefului de brigadă.

În scopul executării unor însămînțări de calitate pe terenurile mai uscate, noi înlocuim la semăntătură I.A.R.-511 discurile, care se înțepnesc și produc în timpul lucrului infundarea tuburilor, prin patine, care nu prezintă asemenea defecțiuni.

În momentul de față prelucrăm cu fiecare tractorist sarcinile pe care le are în executarea unor lucrări de bună calitate. O sarcină principală în munca noastră este îmbunătățirea organizării îngrijirii tehnice a tractoarelor în toate brigăzile. Pentru ca să extindem experiența tractoriștilor frunțași în toate brigăzile, am organizat un schimb de experiență între tractoriștii care îngrîșesc în mod exemplar mașinile și ceilalți tractoriști. Organizația de partid și organizația sindicală au inițiat de asemenea o întrecere între tractoriștii pentru buna păstrare a tractoarelor și mașinilor agricole. Tractoriștii frunțași vor fi premiați.

În această perioadă, fiecare mecanic de sector are sarcina de a verifica, cel puțin odată pe săptămîna, starea utilajului de alimentare a tractoarelor: găleți, pîinii, bidoane, furtune etc., luînd măsuri pentru a fi o altă mîna bine folosite.

Vrem să revizuiim și să reparăm remizele care au suferit de pe urma viscolului din iarna trecută, iar cultivatoarele și plugurile care nu pot fi adaptate în remize să fie unse cel puțin odată pe lună cu ulei ars. Utilajul agricol care nu mai este folosit în mod stringe în diferite grupe: utilaj reformabil, utilaj din care se pot recupera piese și fier sau metale neferoase vechi, care vor fi livrate în timpul cel mai scurt întreprinderii de colectare a metalelor. Vom organiza stringerea și aranjarea pieselor și materialelor, astfel ca să înlăturăm dezordinea și risipa acestor bunuri. Vom organiza o evidență clară a tuturor mișcărilor de piese și materiale din magazii, repararea echipamentului de protecție. Pentru a asigura hrana tractoriștilor, vom recolta la timp și vom adăposti în cele mai bune condiții produsele din gospodăria anexă a stațiunii.

Este o obligație a noastră să creăm o legătură permanentă și sistematică între stațiune și brigăzi, astfel ca să urmărim zi de zi, ceas de ceas, munca tractoriștilor și să intervenim atunci cînd este nevoie. Acum, cînd recolta anului viitor depinde în bună măsură de munca pe care o depun stațiunile de mașini și tractoare pe ogoarele gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, gospodăriilor individuale, nu putem fi îngăduitori cu nici un fel de lipsuri care ar primejdi sau ar stînjeni succesul recoltei viitoare.

G.H. ROTARU
director al S.M.T. din Sîrului,
regiunea București

La Singeorgiu de Pădure

MG. MUREȘ (coresp. „Scintei”). — În comuna Singeorgiu de Pădure se execută acum o serie de construcții de interes obștesc. Alături de casa raională de cultură, au început lucrările pentru construirea unei săli mari de cinematograf. De asemenea, se lucrează acum la fundația internatului școlii de 10 ani, care-și va deschide porțile în cursul anului viitor.

Sfatul popular al raionului a luat măsuri pentru repararea drumurilor, construirea unui trotuar din beton pe o distanță de mai multe sute de metri și introducerea de instalații pentru canalizare.

Țărânilor muncitori din comuna Singeorgiu de Pădure participă cu elan la aceste lucrări. Într-un timp relativ scurt, ei au cărat, prin muncă voluntară, peste 200 metri cubi pietriș necesar lucrărilor de reparare a drumurilor.

Muzeul raional

CARACAL (Agerpres). — Zilele acestea, muzeul raional din Caracal a împlinit 5 ani de existență.

Foată de începutul modest, cu două săli și 65 de obiecte, muzeul are astăzi un local cu 23 de săli, iar numărul obiectelor expuse este de cîteva mii. Cercetările științifice întreprinse de colectivul muzeului au dus la descoperirea, în satul Hotărâni, a unui sarcofag datînd din orînduirea sclavagistă, precum și la alte descoperiri importante în saetele Slaveni și Reșca. Aceste obiecte, alături de frumoasele costume țărănești, vase de pămînt, obiecte casnice și unele folosite în trecut la lucrul pămîntului, au fost cercetate, în cel cîinci ani de la înființarea muzeului, de aproape 100.000 de vizitatori. Au vizitat muzeul colectivități, funcționari, precum și numeroase grupuri de elevi, însoțiți de profesori, care au ținut în sălile muzeului lecții de mineralogie, geografie și științele naturii.

În decursul celor 5 ani, colectivul muzeului a organizat 6 expoziții agricole voluntare, care au fost prezentate în 22 comune din raion. Anul acesta, expoziția cu reproduceri după operele marilor pictori clasici și contemporani a atras peste 10.000 de vizitatori.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCINTEIA”

„Nu s-ar putea munci și fără asalt?”

Sub acest titlu, „Scintea” a publicat, în nr. 3070 din 5 septembrie a.c., un articol prin care erau arătate o serie de lipsuri care fac ca la uzinele „Mătyás Rakosi” din Capitală munca pentru realizarea sarcinilor de plan să se desfășoare în „asalt”. În articol era criticată slaba preocupare a conducerii administrative pentru luarea unor măsuri de organizare a muncii în vederea îndeplinirii în mod ritmic a sarcinilor de plan. De asemenea, era criticată activitatea nesatisfăcătoare desfășurată de biroul organizației de bază în legătură cu banul mers al producției.

În răspunsul trimis redacției noastre se arată că critica adusă de ziar a fost justă, că ea a ajutat colectivul uzinei să vadă mai bine lipsurile în muncă, să analizeze cauzele acestora. Conducerea întreprinderii și-a alcătuit un plan de măsuri tehnice și organizatorice pentru înlăturarea lipsurilor care duc la munca în „asalt” și pentru desfășurarea unei munci ritmice. Sînt prevăzute în acest plan aprovizionarea la timp a uzinei cu materiale, lărgirea spațiului de turnare în turnătorie, sprijinirea de către maștrii, tehnicieni și muncitori frunțași a muncitorilor cu o calificare mai slabă, deschiderea a două școli de minim tehnic, organizarea unor demonstrații practice la locul de muncă, legate de aplicarea metodelor înaintate etc. Tot pentru îmbunătățirea muncii se va intensifica munca politică de masă, în primul rînd pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii.

Breazu a rîsfoit cărțile, gînditor. Într-adevăr la el în sat nu prea găsești asemenea cărți. O să meargă neapărat la raion să ceară.

— Și nu numai de cărțile ai dumneata nevoie! Ai nevoie și de ajutor. Un asemenea gospodar face mai bună treabă pentru noi decît vece conferințe de la cîmînul cultural, cit de bune să fie ele.

Gospodarul nu s-a arătat stînjinit de părerea secretarului. I-a întărit doar vorbele de la început.

— De ajutor, am chiar mai multă nevoie decît crezi dumneata. Am vrut să pun anul ăsta porumbul în cuburi din aceea în pătrat. Am auzit și eu de la unii și alții, dar nimeni nu m-a putut lămurii cum se cade în această privință. Am pus atunci, așa cum m-a tăiat capul, pe o bucăciță de pămînt, de probă. Și a crescut porumbul așa de frumos că și acum mi-e ciudă pe cei de la sfat. Dacă s-ar fi îngrijit și ar fi lămurit oamenilor ce-i cu cuburile astea în pătrat, mi-l puneam tot porumbul așa.

Fiecare din cuvintele gazdei nimearea drept în sufletul ospetului. Chiriță vorbea de cei de la sfat, dar Breazu știa că la fel de vinovat, sau chiar mai vinovat decît el, este el, secretarul organizației de bază.

— Și ca să schimb vorba, îl întrerupse dintr-odată.

— Ia stai, că-mi aduseși aminte de ceva. Cum a început cearta cu Gană? Am auzit că v-ru să sară la bătaie.

— Asta e altă căcută, răspuse Chiriță. Eu umbu prin sat și vorbeam cu cîteva gospodari ca să întemeiem și noi o întovărășire. Acu' doi ani, să-mi fi spus cineva că o să fac asemenea lucru l-aș fi scuipat, zău așa! Dar se mai schimbă omul. Nu trăim în pădure și cuvintele bune ajung azi în casa fiecărui. Sînt însă oia oameni nelămurii, ca Mihai Gană și alții, și ne pun destule piedici. Nu mai spun că nici noi nu prea sîntem luminați cum se cade și cum aveam mare nevoie de sprijin. Cît timp au vorbit despre întovărășire numai oameni săraci, s-au supărat ei și nu prea s-au supărat. Dar unuia ca mine nu-i iartă el ușor.

Breazu l-a oprit:

— Ce-nseamnă aia „unul ca d-ta”? Pămînt productiv ai vreo trei pogoane. Nu cumva ai fi vrînd să spui că nu te numeri în rîndul săracilor?

Chiriță-i ascultă întrebarea cu un zîmbet pe buze și întîne apoi mina în jur.

Mărturii vechi și noi

Zilele trecute am fost invitatul prietenului meu electricianul Dumitru Ion, care lucrează la șantierul naval. Am depănat împreună amintiri. El mi-a povestit diferite întîmplări, unele mai de demult, altele din zilele noastre. Așa s-au scurs, pe nesimțite, cîteva ore. Și, fără îndoială, el ar fi continuat să-mi vorbească încă multă vreme, iar eu l-aș fi ascultat cu luare aminte dacă nu s-ar fi întîmplat să-mi cadă în mină un album cu fotografii.

— Poți să-l răsfoiești — mi-a spus prietenul meu. E albumul familiei, ca să zic așa. Tata l-a moștenit de la bunicii, iar eu îl păstrez mai departe, ca pe un document.

De la primele pagini, mi-am dat seama că am în față nu numai amintirile unei familii, dar și o carte cu imagini ale vremurilor ce au trecut, un fel de mică istorie a orașului Brăila, oglindită în viața unei familii.

Am privit mai întîi o fotografie a bunicii prietenului meu; bătrînul era îmbrăcat în cel mai bun costum al său, confecționat dintr-un covoroc lăptos. O altă fotografie, a tatălui lui Ion Dumitru, înfățișa un om vîrășit de puteri. De altfel, așa arătau pe vremuri toți muncitorii portului, supuși la eforturi supraomenești și nevoii, din pricina salariului de mizerie, să ducă o viață chinată. Iată-l, într-o altă fotografie, pe cei doi în mijlocul unor muncitori, în timpul unei intruniri la „Casa poporului”.

Am întors, mai departe, cîteva file ale albumului. Pe una din fotografii scria: „Vedere din Brăila”. O îngrămădire de cafele, tripoduri și alte asemenea „case de încredere”, înecate de restaurante și bodegi, toate purtînd nume simandicoase: Café Corso, Café Français, Café Princiar, Café Imperial, Dancing Trocadero. Priveam fotografia, luată probabil din clopotnița geografiei turcești, și aveam în fața ochilor Brăila de altă dată, așa cum am cunoscut-o în anii copilăriei, cu trîntorii, cu proprietarii de vase și case de export, cu toți acei afaceriști verozși, din pricina cărora familiile celor 5.000 de muncitori din port trăiau într-o umilitate mizerie, în coccoabele de la periferii.

Sumbre amintiri! Imagini triste din vechiul oraș dumbrăean, orașul celor 1000 de

circumși, baruri și taverne și, în același timp, al celor mai mulți cerșetori și al miilor de șomeri.

În album am găsit însă și fotografii luminoase din vremurile pe care le trăim da cînd, sub conducerea partidului comunist, ce a fost instaurat orînduirea în care cei ce muncesc sînt stăpîni pe soarta lor. Am privit cu atenție cîteva imagini: copiii prietenului meu la Sinaia, în vacanță; el cu soția pe litoralul Mării Negre; Nieușor, mezinul, luînd lecții de pian la școala populară de artă din oraș.

Nu știu dacă cineva din familia lui Dumitru Ion s-a gîndit să completeze albumul și cu alte imagini. În acest caz, ar trebui ca alături de ilustrata „Vedere din Brăila — Piața Tache Ionescu” să așeze fotografia Pieței Lenin. Același loc de acum 10 ani, dar cu altă înfățișare. Piața Lenin este astăzi mîndria muncitorilor din Brăila. Înconjurată de clădirile a numeroase instituții de stat, de cultură și artă, de magazine de tot felul, piața are un minunat parc, luminat de sute de becuri electrice, cu frumoase peluze de flori, cu zăci de bănci.

N-ar ajunge filele goale rămase în albumul prietenului meu pentru a oglindi, măcar în parte, aspectul de astăzi al orașului Brăila. Pe locul unde a fost „piața săracă” s-au ridicat halele moderne ale unei noi piețe; în școlile orașului, multe la număr, învață cîteva mii de elevi; teatrul de stat, teatrul pentru copii „Cravata Roșie”, muzeul de artă, muzeul „Hristo Botev”, cinematografele, cluburile, bibliotecile, zecile de instituții sanitare au șters, în mare parte, urmele trecutului întunecat.

În Brăila de azi, oricine poate vedea cum pe porțile numeroaselor fabrici, ale uzinelor metalurgice, întreprinderilor de materiale de construcție, de bunuri de larg consum ies numeroase produse: excavatoare, utilaje, unelte pentru agricultură, confecții, încălțăminte. Acum, oricine poate vedea cum, în diferite cartiere, șomerii de ieri își construiesc locuințe proprii. Și acestea sînt numai cîteva din semnele vieții noi pe care îl cătează drum pășește, poporul nostru.

FL. MILEA
corespondent „Scintei”
în raionul Brăila

Din sala tribunalului

Condamnarea unor delapidatori și hoți de buzunare

Profitînd de funcția pe care o îndeplinea, Ene Ciobanu, gestionar la bodega cooperativei din comuna Măldăeni, raionul Roșiori de Vede, a sustras, în decurs de 5 luni, mărțuri și bani însumînd 13.200 lei.

Furturile sale repetate n-au fost descoperite la timp din cauza lipsei de vigilență a conducerii cooperativei.

Tribunalul popular al raionului Roșiori de Vede, judecînd fapta necinstită a inculpatului Ene Ciobanu, l-a condamnat pe acesta la 3 ani închisoare corecțională pentru delictul de delapidare. Pentru neglijență în muncă, Oceață Anghel, președintele cooperativei din comuna Măldăeni, și Marin Ghiță, contabilul cooperativei, au fost condamnați, prin aceeași sentință, să plătească în mod solidar cu inculpatul principal suma de 13.200 lei, drept despăgubiri civile Uniunii raionale a cooperativei de aprovizionare și defacere-Roșiori de Vede. Tribunalul raional București a respins recursul inculpaților ca nefondat, astfel că sentința Tribunalului popular al raionului Roșiori de Vede a rămas definitivă.

pitalul social al cooperativei suma de 31.675 lei, infracționarul a fost trimis în judecata Tribunalului popular al raionului Negrești. Tribunalul l-a condamnat pe delapidatorul Nour Toader la 4 ani închisoare corecțională și la plata sumei imputate drept despăgubiri civile cooperativei din Rebricea.

Tribunalul popular feroviar-Iasi a judecat de curînd cazul funcționarilor necinstiți Alexandrescu Constantin și Vasile Gh. Tocu, care, în timpul serviciului prestat la C.F.R., au defăcut diferite lazi din magazine, furînd băuturi și alimente destinate restaurantelor C.F.R. Tribunalul popular feroviar-Iasi l-a condamnat pe Alexandrescu Constantin la 4 ani închisoare, iar pe Vasile Tocu la un an închisoare.

De curînd, Tribunalul popular al orașului Timișoara a judecat pe Lazăr Lupulescu, care a săvîrșit mai multe furturi de bani și acte în tramvaie, piețe, magazine și-n alte locuri aglomerate din orașul Timișoara. Inculpatul era un infractor recidivist, care fusese eliberat din penitențiar în cursul lunii martie 1954. Cu toate că i s-a oferit posibilități să se încadreze într-o muncă cinstită, el a continuat să comită numeroase furturi.

Tribunalul popular l-a condamnat pe Lupulescu Lazăr la 9 ani închisoare corecțională și cinci ani interdicție corecțională.

Fruntașul satului

Întîmplarea aceasta s-a petrecut nu de mult, într-una din zilele de sfîrșit de vară, lîngă sala cîmînului cultural. În sat, la Oarca, oamenii obișnuiesc să se strîngă seara la cîmîn, chiar în zilele cînd nu este acolo nici un fel de program. Mai vorbesc despre una, despre alta, mai puțin țara la cale.

Intr-o asemenea seară s-au spus unele vorbe tari, care au făcut apoi vîlvă în tot satul. Mihai Gană, un om voinic, cunoscut ca mare chefliu, stătea rezemat de pod. Povestea ceva cu haz și oamenii rîdeau ascultîndu-l. Dinspre deal a apărut, după o vreme, un om mărunt. Cobora cu pas ușor, legănat. S-a oprit chiar în dreptul podului și a dat bună seara tuturor, căuțindu-și apoi și el un locșor.

— A! A venit frunțașul! Faceți-l loc să treacă, oameni buni! — a strigat pe neașteptate Gană, întrerupîndu-și povestirea și făcînd o sforțare să se aplece cît putea mai mult în fața noului venit.

— Ce-ți veni? Ce ai cu el? au sărit oamenii.

Mihai Gană, în loc să răspundă, se îndreptă spre Gheorghe Chiriță — așa-l cheama pe noul venit — și se propti în fața lui. Chiriță părea — lîngă el — mai măruntel chiar decît era. Stătea nemîncat și mirat, fără să-și părăsească însă înfățișarea lui pasnică. Lîngîștea aceasta îl întărită, pe semne, pe Gană.

— Al ajuns și tu mare! Nici pin' la umărul meu nu te înalți, iar pămînt al de două ori mai puțin ca mine. Vrei întovărășire, ai? Nu-ți ajunge că ești mare frunțaș?

Mihai Gană, așa chefliu cum e, nu-i cunoscut toșuși în sat ca unul din cei puși orînd pe ceartă. Avea el ce avea cu Chiriță...

— Decît să faci pe nebunul și să te lauzi că ești cel mai tare din sat, mai bine vin'coala la mine, să ne cercăm puterile în fața tuturor.

Și Gană întîne minilne spre Chiriță. Îl despărțiră oamenii.

ganizației de partid din comună. Gheorghe Breazu e un gospodar prețuit în sat. „Om de treabă! — spun despre el sătenii. De cînd s'îm știm, niciodată nu s-a cerat, nu s-a bătut cu nimeni, prin circumstanțe nu prea l-am văzut, n-a năpăstuit, n-a umblat cu necinstea niciodată”. Spun însă unii c-ar fi prea moale, iar alții că i-ar trebui mai multă inițiativă și hotărîre ca să conducă așa cum se cere treburile organizației de bază a comunei.

Gheorghe Breazu a aflat, așadar, despre cearta dintre Gană și Chiriță tocmai cînd discuta, la sediul organizației, despre unele lucruri citite în proiectul de Directive al Congresului. Oamenii vorbeau despre recolte mai mari, despre metode înaintate. Și unul a deschis vorba despre Gheorghe Chiriță. De vreo doi ani, de cîte ori se vorbește în comună despre asemenea lucruri, e cu neputință să nu se pomenească și numele lui Chiriță.

— A strîns grîu de două ori mai mult ca alții! Iar porumb ca al lui n-are nimeni în toată comuna.

— Dar grădina de zarzavaturi ați văzut-o? O bucăciță de pămînt. A pus și roșii, și varză, și gulii, și vinete, și ardei, a pus pînă și bame. Le-a înlocmit după carte; unele le-a semănat mai de vreme, altele mai tîrziu și a scos de pe același loc trei rînduri de recolte.

Gheorghe Breazu știa că Chiriță e un bun gospodar, fiindcă l-a văzut în toamna recuță cîrînd, de prin toate colturile satului zeci de căruțe de gunoi. De recolta lui de grîu a aflat de la oamenii de la batoză. Însă prin curtea lui Chiriță nu prea calcă. Nu că-i departe, că de la Bistrețu, unde locuiește Breazu și-și are sediul organizația de bază, și pînă-a sat, la Oarca, la căsuța lui Chiriță, sînt vreo 4-5 kilometri. I-ar fi bătut de trei ori pe zi dac-ar fi înțeles că-i nevoie. Dar, pînă azi, Breazu nu l-a scosot pe Gheorghe Chiriță din om deosebit. Ila, acolo, un om din sat... Acum asculta mirat cele ce se povesteau. Și se simțea oarecum vinovat că n-a știut să arate oamenilor ceea ce face Chiriță e în interesul tuturor, că n-a știut să-i con-

vingă să munească și el ca și Chiriță. Din pricina lui, omul acesta e azi amenințat și injurat tocmai pentru ce are el mai bun.

Și într-o bună dimineață, secretarul organizației de bază a bătut la poarta căsuței albe a celui mai bun gospodar din comună. Gheorghe, nevasta lui Chiriță, a deschis repede poarta și l-a poțnit înăuntru. Bărbatu-său era în grădiniță și Gheorgheța a dat să-l strige. Dar Breazu a oprit-o.

— Lasă că mă duc eu la el! Potolește numai dumneata cinele, să pot trece.

— Grădina lui Gheorghe Chiriță se află chiar lîngă casă, despărțită de restul gospodăriei printr-un gard ridicat chiar de mina stăpînului. Lîngă grădina, Gheorghe Breazu a înțîlnit o altă îngrăditură. O bucăciță de pămînt; nici măcar o sută de metri pătrați, după cum se scoțit el repede-n gînd. Se văd, printre ostrețele gardului, coceni de porumb încă verzi. Se cunoaște că sînt puși tîrziu. Printre ei își trîșe lujerii lubește. De ce-o fi îngrădit Chiriță pînă și bucăcița asta de loc?

— Și cum de-ai învățat să îngrijești așa pămîntul?

Chiriță a ieșit pentru cîteva clipe din odaie și s-a întors cu cîteva cărți. Alți surpriză pentru Breazu. Fel de fel de broșuri: de la creșterea grîului, la preparatul marmeladei, alții despre grădiniță și despre cultura finetelor, despre creșterea oilor, ca și despre îngrijirea nucilor.

— Am în curte șase nucii. Pînă anul trecut nici nu mi-ar fi dat prin gînd că pot să pun și eu mina, să-mi ajut să rodească mai bine. Dar am găsit cărticica asta și m-am apucat și de creșterea nucilor. Magiun ca cel pe care l-a făcut nevasta după carte n-am mai mîncat în alți ani. De un singur lucru îmi pare rău. Că n-am găsit cărticicula asta la noi în comună. Mi-ar fi prins bine să le am mai de vreme. Așa, a trebuit să-i scriu lui frate-meu, la București, să mi le trimită el prin poștă.

A făcut o clipă Chiriță. Apoi:

— În alte vremuri țărânilor numai de cărți nu-i ardea. Însă partidul ne-a arătat în anii ăștia că fără-nvățătură, geaba truda...

pămîntului cît mai mult. De pe o bucăciță de loc pe care alții n-ar fi pus decît cîteva cuburi de roșii, Gheorghe Chiriță a strîns legume să-i ajungă pe tot anul. L-a luat apoi pe Breazu să-i arate grîul.

— Grîu n-am pus în toamnă decît trei șterfuri de pogan, în pămînt pe care-l am în vale de la tata. Oamenii au zis că nu-l loc bun pentru grîu. Dar eu am scos anul ăsta aproape o mie de kilograme de două ori mai mult decît ceilalți. Unora nici nu le-a venit să creadă. Dar grîul se află la mine în pod. Să-nătos și curat ca aurul.

Chiriță a defăcut un sac, a băgat mina și a scos-o plină cu boabe. Le-a lăsat să se scurgă printre degete, rîzînd fără să-și ascundă licărul de mîndrie ce-i lumina privirile.

— Rideau vecinii de mine acum trei ani. Am cărat atunci, în septembrie, 60 de care de gunoi pe cele trei litre de loc din vale. Și uite-l, acum, ce răspălit mi-a dat.

— Au pornit spre casă. Nevasta lui Chiriță scoseese din pivniță o cană mare de vin negru. Așezase și ceva de-ale gurii pe masă.

— Bea, tovarășe Breazu, să-mi guști și vinul! Am scos anul ăsta destul. Mi-au rămas vreo șase sute de kilograme, a făcut nevasta și magiun din struguri.

— Au băut un pahar. Breazu se minuna de toate cîte le auzea.

— Și cum de-ai învățat să îngrijești așa pămîntul?

Chiriță a ieșit pentru cîteva clipe din odaie și s-a întors cu cîteva cărți. Alți surpriză pentru Breazu. Fel de fel de broșuri: de la creșterea grîului, la preparatul marmeladei, alții despre grădiniță și despre cultura finetelor, despre creșterea oilor, ca și despre îngrijirea nucilor.

— Am în curte șase nucii. Pînă anul trecut nici nu mi-ar fi dat prin gînd că pot să pun și eu mina, să-mi ajut să rodească mai bine. Dar am găsit cărticica asta și m-am apucat și de creșterea nucilor. Magiun ca cel pe care l-a făcut nevasta după carte n-am mai mîncat în alți ani. De un singur lucru îmi pare rău. Că n-am găsit cărticicula asta la noi în comună. Mi-ar fi prins bine să le am mai de vreme. Așa, a trebuit să-i scriu lui frate-meu, la București, să mi le trimită el prin poștă.

A făcut o clipă Chiriță. Apoi:

— În alte vremuri țărânilor numai de cărți nu-i ardea. Însă partidul ne-a arătat în anii ăștia că fără-nvățătură, geaba tr

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Vizitele delegației sovietice

M. A. Kveselava a vizitat vineri dimineața Institutul pedagogic de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki”.

Ospetele sovietic a fost întâmpinat de conducătorii Institutului, de profesori și studenți.

M. A. Kveselava a asistat la o oră de seminar, din îndrumări prietenoase asupra metodei predării limbii și literaturii ruse.

Vineri, S. F. Bondarciuk, artist al poporului din U.R.S.S., a avut o consfătuire cu membrii colectivului Teatrului Seculesc de Stat, în sala oglinzilor a Palatului Cultural din Tg. Mureș.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

În cursul dimineții de joi, M. Z. Iancuik a vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din Capitală.

Ospetele sovietic a fost întâmpinat de conducătorii întreprinderii, precum și de un grup de tehnicieni și muncitori fruntași în întrecerea socialistă.

Înginerul F. L. Kovaliov a vizitat fabrica de postav Buhuși.

În prezența lui F. L. Kovaliov a avut loc o consfătuire de producție, la care au participat și muncitorii și tehnicienii de la o serie de alte întreprinderi textile din Moldova.

Cu acest prilej, F. L. Kovaliov a împărtășit din experiența sa și a textiliștilor sovietici. După consfătuire ansamblul artistic al textiliștilor de la Buhuși a prezentat un bogat program artistic.

K. M. Loșonova și R. S. Emțova au fost vineri dimineața oaspeți ai gospodăriei agricole de stat Stupini din regiunea Stalin.

Ospetii sovietici s-au întreținut îndelung cu muncitorii gospodăriei.

Ieri, N. K. Șerbnovici, miner fruntas din Donbas, a sosit în mina Petrița. El s-a interesat îndeaproape de felul cum este îndeplinit planul de producție, de numărul și grosimea straturilor de cărbuni, de gradul de mecanizare în subteran și la suprafață, de condițiile de muncă și viață ale muncitorilor și tehnicienilor mineri.

Ospetele a vizitat apoi brigada condusă de Haidu Iuliu, erou al muncii socialiste, discutând îndeaproape despre metodele de muncă și de organizare a muncii în brigadă.

Concerte și spectacole muzicale închinat Lunii Prieteniei Romino-Sovietice

În cadrul manifestărilor culturale-artistice, prilejuate de sărbătorirea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, vor avea loc în întreaga țară o serie de concerte și spectacole muzicale închinat acestei sărbători intrate în tradiția poporului nostru.

Compozitorul Reinhold Glier, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, va dirija în zilele de 23 și 24 octombrie concertele orchestrei Filarmonice de Stat din București. Cu acest prilej vor fi interpretate o parte din lucrările muzicale ale cunoscutului compozitor sovietic, printre care „Simfonia a 2-a” — uvertura la opera „Sah-Senem”, „Concertul pentru harpă și orchestră”, solista Liana Pasquale, „Vals de concert, opus 90”, „Imn marelui oraș” din baletul „Călărețul de aramă”.

Pe scena teatrului de Operă și Balet al R.P.R. vor fi prezentate, între 19 și 29 octombrie, operele „Rusalka” de Dargomizski, „Dama de pică”, de Ceaikovski, baletul „Macul Roșu” de Glier, precum și premiera baletului „Călărețul de aramă” de Glier. (Agerpres)

Eroul Șciukin

de NICOLAE TAUTU

În timpul eroice rezistențe a Leningradului, bătrînul savant Șciukin, specialist în plante oleaginoase, a murit de foame în cabinetul său, cu toate că în camera alăturată se aflau lăzile din colecție cu semințe hrănitoare de alune, floarea-soarelui etc.

La Leningrad, în grea blocadă, Nu-a dus nici armă și nici spadă, Nici n-a luptat pe ger în stradă.

La liciră sărac de stele, El descifra în tomuri grele, Sub ploii de-ubuze și șrapnele.

Flămînd, în camera tăcută, Sta la birou cu fața suptă, Ca-n prima linie de luptă.

Bătrîn, cu timpla colilie, Nu s-a cîntînt din bățiile, Lupta tăcut cu strășnicie,

Pină la nord grîul să crească Și răsăria să-nflorească... Ocean de rod, stepa rusească.

Băteau afară plumbi de moarte... Pină în zori, plecat pe carte, Holde-arămii visa departe,

Culturi de în, cîmpuri mănoase. Susurul ierbi de mătase Aflătea nopți îl ascultase.

Și era frig, A lunei rază În sufletu-i, ca într-o oază, Se odihnea. Fără s-o vază,

A plumbuit ca pe-o comoară Semințe-n lăzi. Boaba lor rară Va incolți la primăvară!

Trecură luni de foame cruntă, Glumea: „Las-c-am înfruntă la nuntă, Și foamea cine n-o mîncută?”

În lăzi, în boabele bălane Gemeau de rod atîtea poame — Pe luni i-ar fi ținut de foame.

Grăunțe mari și aurite, Semințe moi de răsărite — Îl încercau în șir ispite...

...Rupi plumbul, simplu o să cadă Capacul... Ce inseamnă-o ladă? Nu-i nimenea doar să te vadă...

Sleit, se-mpleticea pe scară... Un pumn... O boabă de secară... Simțea miros de piine-n nară...

S-a ridicat... Ninsore calmă... A prins un plumb... Il arde-n palmă... Ginduri potop veneau de-a valmă...

Dar mine ce-n-o rod pe cîmpuri? N-or fi semințe și nici simburii... Doar păpădii, mohor, în rînduri...

Tu, Șciukin, cum vei mai privi În ochi puhoiul de copii? Flămînzî! Din vina cui? O știi...

Și iar un gust de piine-n gură... Un pumn... Doar o imbucătură... Și-i piinea caldă... Tii, căldură!

Foamea-l sfîrșii... Nalte troiene... Nu mai topeau secădele-i gene Nici fulgii ce cădeau alene.

Pe pleoape nori subțiri de gheață... Noapte era sau dimineață? Dar el vedea mări de verdeață,

Creșteau din lăzi mări nesfîrșite, Fosneau în valuri răsărite, Mășini cu ramuri înflorite,

Creșteau din lăzi livezi în floare, Mulțimi veneau prin holda mare Și-i mulțumeau, și era soare...

Spre ele mina își întinse... Alb înghețau timpele-i minse, Doar zimbetul nu i se stînsese...

L-au ridicat pe o prelată? Pe-acest soldat cit o armată? Un comunist prin viața-i toată! ...N-a fost vreo ladă descuiată!

Deschiderea Decadei cîntecului și dansului sovietic

Vineri seara, în sala Teatrului C.C.S. a avut loc deschiderea festivă a Decadei cîntecului și dansului sovietic din cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice.

La festivitate au asistat reprezentanții ai Ministerului Culturii, ai A.R.L.U.S.-ului, ai Ministerului Invățămîntului și ai Uniunii compozitorilor din R.P.R., oameni ai artei și culturii și un numeros public.

Au luat parte membri ai delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, membri ai ambasadei Uniunii Sovietice.

A luat cuvîntul compozitorul Ion Chirescu, maestrul emerit al artei din R.P.R. Decada cîntecului și dansului sovietic pe care o deschidem astăzi — a spus vorbitorul — este o nouă manifestare a dragostei și admirației pe care poporul nostru le poartă artei marelui popor sovietic.

Dezvoltînd creator tradițiile strălucite ale artei popoarelor din U.R.S.S., arta sovietică este astăzi arta cea mai înaintată din lume.

Pentru oamenii muncii din țara noastră, pentru iubitorii de muzică și coregrafie, Decada cîntecului și dansului este un nou prilej de a cunoaște bogatul tezaur de artă pe care îl cuprind cîntecul și dansul sovietic.

Ansamblul de cîntec și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne a prezentat apoi un program artistic. (Agerpres)

Tot în cursul zilei de vineri a avut loc deschiderea festivă a Decadei cîntecului și dansului sovietic și în alte localități din țară, ca Timișoara, Craiova.

Cu acest prilej, echipe artistice de amatori au prezentat bogate programe artistice.

Solii artei sovietice aplaudați cu căldură de publicul bucureștean

Vineri seara, în sala cinematografului Patria, capela emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, care se află în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, a prezentat cel de al doilea concert pentru spectatori din Capitală.

Înainte de spectacolului a luat cuvîntul solistul Pavel Kolesnik, care, în numele artiștilor capellei, a salutată pe spectatori.

Cîntecele populare interpretate cu multă măiestrie de artiștii sovietici au fost primite cu căldură de publicul bucureștean. Participanții la spectacol au făcut o călduroasă manifestație de simpatie solistilor artei sovietice. La sfîrșitul spectacolului au fost oferite oaspeților numeroase buchete de flori. (Agerpres)

executării Razin. Zguduitoare sînt pasajele executării lui Razin și a tovarășilor săi. Iată-l pe Stenka Razin pe ultimul său drum, spre locul execuției. Nu-l scapă un suspin, în ciuda torturii îngrozitoare. Se gîndește mereu. Cere poporul iertare că n-a reușit să obțină victoria în lupta contra polonimii. Chiar și în aceste clipe Razin nu-și pierde umorul, își bate joc de cei care-l chină. Iar puterea de a suporta toate o are în gîndul: „Am mers pe calea cea dreaptă, am făcut o faptă dreaptă ca să aduc norodului slobozenia, n-am vîndut pe nimeni, nu m-am cruțat pe mine. Și acum mi-l lesne să mor! Dreptatea mea trăiește în norod! ...N-ai cum să stringi norodul pe butuc...”

Lupta continuă. Închizi cartea lui Zlobin cu sentimentul mării încredere în forța maselor populare.

Romanul te cucerește prin profunzimea lui realism, prin măiestria cu care autorul construiește, reliefează și dezvăluie treptat caracterele personajelor, viața poporului în clipele sale de liniște, ca și în momentele unor grele încercări. Uneori, printr-o simplă replică rostită de un om din popor, Zlobin ajută cititorului să sesizeze tabloul amănunțit, real al epocii, atmosfera ei.

St. Zlobin se vadește în acest roman un adevărat maestru în descrierea marilor bătălii istorice. Scenele captivante ale expediției în Caspica, nimicirea flotei hanului persan Menede, drumul spre Astrahan, luptele grandioase de la Simbirsk sînt descrise cu o rară forță evocatoare.

Zlobin a scris romanul său într-o limbă realistă, străină naturalismului lingvistic și tendințelor arhaizante, folosind cuvîntul ca un adevărat material plastic.

Trebuie subliniată munca rodnică a traducătorilor romanului, Al. Kirîțescu și A. Ivanovski, care au izbutit să redea cititorului român cu fidelitate, într-o bogată și expresivă limbă literară, monumentală opera a lui Zlobin, parfumul și poezia ei. Pe alocuri însă, înțelșii arhaisme inutile sau mici nelegănțe care fac noță discordanță cu realitatea întregii traduceri.

O mențiune deosebită merită ilustrațiile sugestive, realizate cu grijă și talent de A. Stoicescu.

Intr-un articol este greu să pui în lumină întreaga bogăție de idei a acestei monumentale opere.

Pentru scriitorii și critici, pentru toți iubitorii de literatură, care așteaptă cu interes lucrările congresului scriitorilor sovietici, romanul lui Zlobin constituie un minunat prilej de discuții și învățămînte în problemele creației literare realist-socialiste.

Editarea operelor lui Lermontov în țara noastră

La 15 octombrie s-au împlinit 140 de ani de la nașterea marelui scriitor rus M. I. Lermontov.

Editarea operelor lui Lermontov, alături de cele ale lui Pușkin, Tolstol, Turgheniev, Chevov, a ajutat pe oamenii muncii din țara noastră să cunoască cele mai de seamă creații ale literaturii ruse clasice în ultimul deceniu, lucrările în proză și versuri ale lui Lermontov au fost tipărite în țara noastră în numeroase ediții, într-un tiraj total de 80.000 de exemplare.

Poemul „Demonul”, culme a creației lui Lermontov, tradus în limba romină de poetul G. Lesnea, a fost tipărit în două ediții în 1948 și 1952 într-un tiraj total de 11.000 de exemplare. O altă operă de seamă a lui Lermontov, romanul „Un erou al timpului nostru”, în

care este exprimată revolta poezului împotriva societății nedrepte de atunci, a apărut în țara noastră în trei ediții, în 1946, 1949 și 1953, cu un tiraj de 39.000 de exemplare.

În 1951, editura „Cartea Rusă” a tipărit, în traducerea lui Al. Philippide, un volum care înmănunchează cele mai frumoase creații poetice ale marelui cărtăreț al libertății Voloum, prefat de M. Novicov, a fost tipărit în 10.000 de exemplare.

Pentru a face cunoscute în rîndurile școlărilor noștri cîteva din cele mai reprezentative poezii ale lui Lermontov, Editura Tineretului a tipărit anul acesta, într-un tiraj de 20.000 de exemplare, un volum de seamă de „Poezii”, cu o prefață asupra vieții și operei marelui scriitor rus.

Ședința solemnă a Academiei de Științe a R. P. Ungare cu prilejul Săptămîinii culturii rominești

BUDAPESTA 15 (Agerpres). — M.T.I. transmite.

La 14 octombrie, Academia de Științe a R. P. Ungare a ținut o ședință solemnă cu prilejul Săptămîinii culturii rominești. Președintele Academiei, Istvan Ruzsnyak, laureat al Premiului Kossuth a rostit o cuvîntare în care a declarat: „Un mărțel comun — cauza construirii socialismului și apărarea păcii — ne apropie neîncetat și putem afirma că din relațiile

dintre noi s-a născut o prietenie sinceră. Aceasta o dovedesc de altfel vizitele pe care oamenii de știință din țările noastre și le fac unii altora — și sîntem fericiți că în mileniul nostru se află nouă oameni de știință rominești.

După cuvîntarea lui Istvan Ruzsnyak, profesorul Eugen Stănescu a ținut o conferință intitulată „Evoluția științei istoriei în Republica Populară Romină în ultimii zece ani”.

Vizita delegației oamenilor de știință și artă din R. P. R. în China

TIENTSIN 15 (Agerpres). — China Nouă

La 14 octombrie, delegația oamenilor de știință și artă din Republica Populară Romină a plecat de la Tientsin la Senian.

În cursul șederii lor la Tientsin, profesorul Ștefan Nicolae, membru al Academie

miei Republicii Populare Romine, a prezentat două rapoarte în cadrul unor ședințe ale asociației medicilor din localitate, regisorul V. Siegfried, membru al delegației, a avut convorbiri cu regisori, iar violonistul Ion Voicu a dat două concerte.

În preajma alegerilor din R. D. Germană

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N.

La 17 octombrie 1954 vor avea loc în Republica Democrată Germană alegerile pentru Camera Populară și organele locale ale puterii de stat.

Intr-o declarație făcută în legătură cu apropiatele alegeri, 34 cunoscuți oameni de știință germani din districtele Frankfurt pe Oder și Cottbus, precum și 193 reprezentanți ai bisericii din R. D. Germană, au adresat tuturor cetățenilor R. D. Germane chemarea de a vota în unanimitate pentru candidații Frontului Național.

La uzina de construcții de mașini grele „K. Liebknecht” din orașul Magdeburg a avut loc un miting consacrat „Zilei activistului”, la care au participat 11.000 de oameni ai muncii. În fața celor prezenți a luat cuvîntul Walter Ulbricht, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane și prim secretar al C.C. al P.S.U.G. El a vorbit despre succesele obținute de R. D. Germană de la constituirea ei.

În cadrul mitingului a fost adoptată o rezoluție în care cei prezenți au subliniat că-și vor da voturile candidaților-luptători pentru pace.

La combinatul „O. Grotewohl” din Böhlen a avut loc un mare miting, la care a participat și o delegație de muncitori polonezi. La miting a luat cuvîntul Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane.

Vorbînd despre hotărîrea adoptată la Londra cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, Otto Grotewohl a declarat: Germanii din Răsărit și din Apusul Germaniei nu doresc asemenea tratative între cele două țări. Noi avem nevoie, a spus el, de o conferință a celor patru puteri. La această conferință trebuie să se adopte în sfîrșit o hotărîre într-o singură problemă și această problemă nu este încheierea unui tratat militar și nici remilitarizarea, ci încheierea tratatului de pace. Noi vom lupta pentru acest tratat de pace, pînă îl vom obține.

Tratative la Bonn pentru „adaptarea” acordurilor din 1952

BONN 15 (Agerpres). — La Bonn se desfășoară actualmente consfătuirile dintre experții lui Adenauer și cei ai guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. în vederea pregătirii noilor acorduri care să înlocuiască cele semnate în 1952 la Bonn.

Misiunea „experților” este de a da o formă nouă textelor respinse de Franța prin votul defavorabil în problema C.D.E. Potrivit agenției Associated Press, misiunea principală a „experților” constă în a adapta noi situații acordurile de la Bonn, care stabilesc amănunțit relațiile dintre

Germania occidentală și cele trei puteri occidentale. Se subliniază că, în ce privește fondul lor, vechile acorduri vor rămîne în vigoare.

Agencia Reuter anunță că se vor constitui șase grupe în vederea acestor lucrări. Acordul de la Bonn din 1952 va fi folosit drept bază pentru redactarea tratatelor care vor restabili „suveranitatea” Germaniei occidentale. Textele trebuie elaborate pînă la 20 octombrie, cînd va avea loc la Paris înlînirea miniștrilor Marii Britanii, S.U.A., Franței și Germaniei occidentale.

În Germania occidentală se dezvoltă industria de război

BONN 15 (Agerpres). — După cum anunță ziarul, a doua zi după încheierea conferinței de la Londra, care a hotărît reînarmarea Germaniei occidentale, acțiunile principalelor trusturi vestgermane au înregistrat o creștere considerabilă la bursa din Frankfurt. Acțiunile trusturilor Mannesmann, Kloeckner, A.E.G., I. G. Farben și Rheinische Stahlwerke au înregistrat o creștere de 3-5%.

Industria de război a Germaniei occidentale a luat o mare dezvoltare în ultimul timp.

Construcția și reconstrucția uzinelor de război se efectuează cu ajutorul capitaliștilor americani, care și în ajunul celui de al doilea război mondial au fost cei mai mari creditori ai Germaniei hitleriste.

Charles Dana, președintele societății „Dana Co.” și unul din cei mai mari industriași americani, a declarat deschis că „a venit momentul pentru intensificarea investițiilor în Germania occidentală” și a dat drept exemplu în această privință investițiile făcute de trusturile Ford și General Motors.

Dana și-a exprimat speranța că reînarmarea Germaniei occidentale, holărîtă la conferința de la Londra, va duce la o sporire de 50% a livrărilor făcute de firma sa Germaniei occidentale. Trebuie subliniat că întreprinderile societății „Dana Co.” fabrică piese necesare creării viitoarelor unități motorizate ale Germaniei occidentale.

Curtea de Apel a S. U. A. a respins apelul fruntașilor comuniști condamnați

NEW YORK 15 (Agerpres). — După fost condamnați în 1953 în baza legii fascist Smith, la diferite pedepse cu închisoare și amenzi grele.

Cel 13 fruntași au anunțat că vor cere o rejudicare a apelului iar, în cazul cînd această cerere va fi respinsă, se vor adresa Curții Supreme a S.U.A.

Cel 13 fruntași au anunțat că vor cere o rejudicare a apelului iar, în cazul cînd această cerere va fi respinsă, se vor adresa Curții Supreme a S.U.A.

Ziarul iugoslav „Viesnik” despre cererea guvernului R. P. Chineze adresată O. N. U.

BELGRAD 15 (Agerpres). — TASS

Referindu-se la cererea guvernului Republicii Populare Chineze adresată Organizației Națiunilor Unite de a lua măsuri pentru încetarea agresiunii americane împotriva insulei Taivan, ziarul „Viesnik” scrie: Examinarea acestei probleme la sesiunea Adunării Generale poate constitui o serioasă acțiune politică a acestei organizații internaționale.

Ar fi greu de negat, scrie în continuare ziarul, caracterul legitim al cererii de a se recunoaște suveranitatea Chinei asupra insulei care reprezintă o parte inter-

grăntă a teritoriului său. Acordarea de sprijin militar, moral și politic regimului gomodanist perimat și condamnat de istorie poate fi calificată drept o manifestație a miopiei politice și ca o acțiune care ascunde în sine primejdia unor intenții agresive și mai grave. Rezolvarea problemei Taivanului ar constitui o mare contribuție la politica pe baza căreia s-a realizat în ultimul timp armistitiile în Indochina și care a avut o influență considerabilă asupra slăbirii încercărilor internaționale și asupra posibilității unei colaborări internaționale constructive.

„Săptămîna cărții și presei sovietice”

„Stepan Razin”, un strălucit roman istoric

N. MORARU

Fiecare volum din literatura sovietică apărut în limba romină e întâmpinat cu dragoste și interes. De aceea nu e surprinzător faptul că prima ediție a romanului „Stepan Razin” de St. Zlobin — roman istoric distins cu Premiul Stalin grînd I — e pe cale de a fi epuizată, la scurt timp după apariție. Această epopee a vitejiei poporului rus, a luptei sale pentru libertate exercită o impresie deosebit de puternică asupra cititorului. Zlobin a creat un roman de o mare forță epică, o adevărată frescă, plină de culoare, care revine o întreagă epocă istorică, cu oamenii și luptele ei, eroicul secol al XVII-lea al Rusiei, străbătut de iureșul războaielor țărănești, al războaielor căzacești pentru libertatea țării Donului.

La temelia succesului obținut stau în primul rînd veridicitatea romanului, înțelegerea științifică, marxist-leninistă a poziției forțelor care s-au ciocnit în vremea războaielor țărănești din 1607—1671. Pe temelia înțelegerii profunde a conflictelor de clasă, a înfruntării dintre boierimea feudală și mișcarea țărănească a lui Razin, au apărut zugrăvirile artistice epice din roman, situațiile descrise, caracterele faurite, ducînd în ansamblul lor la un adevăr artistic sugestiv, emoționant, convingător.

În centrul romanului se află adevăratul făuritor al istoriei — poporul. El determină desfășurarea evenimentelor. Înfrîngînd epoca, relațiile de clasă, conflictele ardînd care ogîndesc contradicțiile dintre clasele sociale, autorul a creat fundul pe care se reliefează eroii, personajele, în lumina ciocnirilor sociale, în plină desfășurare a luptei se conturează caracterele, iar eroii, și în primul rînd Stepan Razin, devin conducători ai maselor nu în virtutea unui „destin” oarecare, ci ca purtători ai năzuințelor poporului.

Bătălia are loc în condițiile unor mari frîmțitări și lupte grele cu dușmanii unității Rusiei (șleahla poloneză, hanii țării), în împrejurările unei accentuate diferențieri de clasă și ale ascuțirii contradicțiilor dintre moșierimea asupritoare și țărănimea iobagă. În sinul căzăcimii, pe Don, se face simțită diferențierea între cazaci avuți, bogati — de pe cursul inferior al fluviului — și cazacii săraci de pe cursul superior al Donului, aceiași dife-

rențiere ce se face simțită și printre cazaci de pe Nipru. Iar războala uriașă care a zguduit întreaga Rusie, războala în fruntea căreia se află Stepan Razin, era una din multele războaie din acea vreme, dar mai puternică, mai largă, mai răscolitoare, cu toate că și ea a avut un caracter spontan, neorganizat, ca toate mișcările țărănești din perioada în care forța revoluționară a proletariatului nu apăruse încă pe scena istoriei.

Trebuie spus că nimic nu e mai străin autorului cărții decît didacticismul. Romanul te face să înțelegi, să trăiești epoca, oamenii, conflictele, evenimentele. În fața noastră se desfășoară tabloul epic al vieții cazacilor, al țărănimii iobage, ostașilor, cazacilor ucraineni etc. Ei sînt aceia care participă la războala, dintre ei se ridică conducătorii lor, în frunte cu Stepan Razin și Vasiliu Us, eroii ca Aliona, Boba, Protokin. Cunoaștem stăruințele căzacești, casele simple și oamenii lor ce locuiesc, obiceiurile și pasiunile lor, relațiile de rudenie, de clasă, Cunoaștem și boierimea, curtenii, pe boierul Bereatevski, cneazul Dolgoruki, cazacii avuți, în frunte cu hatmanul Kornila. Autorul ne poartă prin stăruințele simple și prin castelele țării, prin încăperile unde tronează prinți și comandanții de oști, prin conacele panilor polonezi; zugrăvește imaginea răscolitoare a satului ce geme sub asuprire, înfrînge huzurul din casa boierescă, stăruințele maior al ostiilor tariste și cortul simplu al lui Razin. Și pretutindeni simți prezența vie a oamenilor vremii cu gîndurile, simțirile și concepția lor despre lume, contradicțiile și obiceiurile lor. În fața noastră se perindă oameni — am spune în carne și oase — personaje vii, cu caractere distinct individualizate, fapt care ajută tocmai generalizarea artistică, zugrăvirea categoriilor sociale. Majoritatea personajelor sînt tipuri, eroi care rămîn în mintea cititorului.

Romanul are un profund specific național. Eroul principal devin astfel purtătorii trăsăturilor distinctive ale caracterului rus — și în Stepan Razin, în Vasiliu Us, în stăreța Aliona sau în Serghei Chio-

rol admirî frumusețea morală, tenacitatea, curajul, inteligența, dragostea nemărginită pentru libertate. Pe acest fundal urias, însuflețit de tipologia variată, plină de mișcare și plasticitate a maselor populare, pe care Zlobin le-a evocat cu forță artistică, se profilează și crește figura legendară a lui Stenka Razin.

În primele pagini îl cunoaștem pe Stenka în anii adolescenței. Fiul lui Timoșea Razea, cazac încercat, Stepan e totodată fiul lui Kornila, marele hatman al întregii oști căzacești. Față de refuzul hatmanului de a veni în ajutorul cazacilor zaporozeci, Stepan se încheagă și capătă relief pe măsură ce el se contopește cu interesele generale ale masei și se ridică pînă la înțelegerea telului marii bătălii pentru libertate.

Din acest punct de vedere, înlînirea cu hatmanul Vasiliu Us, conducătorul țărănimii iobage, are o însemnătate hotărîtoare. Us îi dovedește lui Razin că visul cu privire la un stat căzace liber e naiv, că numai zdrobirea boierilor și a țării poate aduce adevărată libertate. Pentru această însă este nevoie de o forță uriașă și ea nu se află decît în milioanele de țărani asupriți. Treptat, se încheagă alianța lor cu căzaceșii lui Stepan Razin. Apariția lui Vasiliu Us, lărgirea orizontului lui Razin marchează ridicarea întregii mișcări pe o treaptă mai înaltă. Dar în desfășurarea marii bătălii ies la iveală înconveniențele taberei lui Razin, forțele contradictorii care o frîmțită, care îi subminează unitatea. Valul uriaș al războaielor țărănești nu izbut

Cronica evenimentelor internaționale

Uriașul răsunet al acordurilor sovieto-chineze

Acordurile semnate zilele trecute la Pekin, ca urmare a tratativilor purtate de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și reprezentanții R.P. Chineze, cu privire la problemele relațiilor sovieto-chineze și ale situației internaționale, au trezit un imens ecou în lumea întreagă. Popoarele iubitoare de pace au primit rezultatele tratativilor sovieto-chineze cu mare satisfacție și bucurie, considerându-le drept o nouă și importantă contribuție la opera de întărire a păcii și securității în Extremul Orient și în lumea întreagă.

Fecsa progresistă apreciază documentele adoptate la Pekin ca pe o mărturie grăitoare a prieteniei indestruicibile, frățești, dintre popoarele Uniunii Sovietice și Chineze, ca pe o măreață demonstrație a forței noilor relații statornicite între statele marii lagăr al democrației și socialismului.

Un răsunet considerabil au produs documentele sovieto-chineze în cercurile largi ale opiniei publice din Occident, inclusiv în cele burgheze, lucru ce se reflectă în comentariile presei din străinătate. Ziarul catolic francez „La Croix” califică comunicatul sovieto-chinez drept „un eveniment de o importanță extrem de mare”, iar ziarul „Paris Presse” este „transigant” subliniind că în comunicatul sovieto-chinez se vorbește despre „o serie de acorduri a căror importanță a uitat pe diplomații occidentali”. La Londra — arată agenția „Globe Agency” — „acordul chino-sovietic a provocat un interes extraordinar”. Winston Churchill și Anthony Eden au procedat, de îndată, la un schimb de vederi asupra comunicatului și declarației comune sovieto-chineze.

Majoritatea comentariilor occidentali subliniază — ca element esențial al tratativilor sovieto-chineze — deplina unitate de vederi în toate domeniile, între cele două mari puteri. Până și cercurile competente din Washington — arată agenția „France Presse” — consideră că „comunicatul și declarația comună de politică generală, publicate la Pekin, demonstrează permanența și soliditatea alianței dintre China comunistă și U.R.S.S.”

Rezultatele tratativilor sovieto-chineze sînt salutate cu uriașă înfurișare de către popoarele Asiei. „Declarația sovieto-chineză” — scrie în articolul său de fond ziarul indian „National Herald” — nu poate să nu producă impresie asupra popoarelor asiatice, deoarece politica pe care ea o exprimă este direct opusă politicii americane de amestec în treburile primul rînd popoarelor Asiei, inclusiv poporului japonez, care suferă jugul ocupației americane și năzuiește spre libertate și colaborare cu vecinii săi. Saluțînd documentele elaborate la Pekin, popoarele Asiei arată că știu să deosebească asemenea acțiune internațională, bazată pe aplicarea strictă a principiilor respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale, a neagresiunii și neamestecului reciproc în afacerile interne, a egalității și avantajului reciproc — de tratatele imperialiste care urmăresc înrobirea popoarelor asiatice, așa cum este tratatul agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), încheiat recent la Manila.

Nu întîmplător mulți dintre ziaristi occidentali, referindu-se la ecoul acordurilor sovieto-chineze în sinul popoarelor Asiei, își manifestă teama față de pilda ce o reprezintă acordul cu privire la retragerea unităților militare sovietice din baza maritimă militară chineză Port-Arthur. „Insemnătatea inapertiv Port-Arthurului” — scrie ziarul englez „Times” — este foarte mare”. Desigur, faptul că o mare putere înapoiază unui stat asiatic una din cele mai importante baze navale este de-a dreptul umitor pentru opinia publică occidentală ca și pentru cea din Asia; un asemenea gest vine în contradicție cu întreaga politică de decenii a puterilor colonialiste, care s-au străduit și se străduiesc să-și instaleze baze militare în Asia, cu gîndul de a nu le mai părăsi niciodată.

Declarația comună a guvernului U.R.S.S. și a guvernului R.P. Chineze cu privire la relațiile cu Japonia a fost primită cu cel mai viu interes de către opinia publică japoneză. Partidul socialist de stînga din Japonia a salutat declarația comună, arătînd că ea reprezintă „o minunată oportunitate pentru Japonia de a restabili relații normale cu Uniunea Sovietică și cu China”. Solicitînd părerea oamenilor de afaceri din Tokio cu privire la poziția lor față de declarația comună, agenția de știri „Kiodo” arată părerea majorității acestora, că „s-ar putea face un mare pas spre reluarea relațiilor” cu U.R.S.S. și R.P. Chineze „dacă Japonia ar întreprinde o acțiune adecvată”.

O deosebită însemnătate acordă opinia publică internațională acordurilor economice de mare amploare încheiate la Pekin între R.P. Chineze și Uniunea Sovietică. După cum anunță agenția „France Presse”, ajutorul economic destinat Chinei este calificat la Londra drept „substanțial”. Ajutorul economic multilateral acordat R. P. Chineze de către U.R.S.S. — arată aceeași agenție, într-o știre transmisă din Hongkong — „este sortit să întărească independența economică a Chinei”.

Nu puține sînt zărele burgheze care, recunoscînd însemnătatea acestor acorduri, își exprimă neliniștea față de uriașele perspective care se deschid economiei chineze și ecoul pe care aceasta îl va avea în țările Asiei.

Unele comentarii ale presei occidentale, referindu-se la acordurile sovieto-chineze, amintesc în același timp creșterea neliniștii a prestigiului și influenței R.P. Chineze pe plan internațional. Astfel ziarul francez „L'Aurore” arată, în legătură cu aceasta, că „nu se va putea refuza la infinit Pekinului intrarea în O.N.U.”.

Tratativilor sovieto-chineze reflectă odată mai mult coeziunea și unitatea de gând a întregului lagăr invincibil al păcii, democrației și socialismului, coeziune și unitate care contrastează izbitor cu situația din lagărul imperialist. Așa se explică de ce rezultatele acestor tratative au provocat derută și furie în cercurile reacționare care au subapreciat forța prieteniei de nezdruccindurii sovieto-chineze și, în general, legăturile indestruicibile dintre țările lagărului socialist. Este semnificativă comparația pe care o face agenția „France Presse” între „poziția coezivă a coaliției U.R.S.S., China și democrațiile populare, pe de o parte — și divergențele care au deznădat pe occidentali, atît la conferința pentru crearea S.E.A.T.O., cit și cu prilejul celorlalte conferințe germanice”.

Pentru popoarele iubitoare de pace de pretutindeni, rezultatele tratativilor sovieto-chineze înseamnă un aport considerabil adus cauzei păcii și colaborării pe plan internațional.

Dificultăți crescînde în calea acordurilor de la Londra

Evenimentele arată că, în ciuda marelui efort de propagandă înșelătoare deus la conferința de la Londra de adepții reinvierii Wehrmachtului și mai ales de cercurile conducătoare din S.U.A. și Anglia, popoarele vesteuropene înțeleg tot mai bine substratul și țelurile acordurilor încheiate la această conferință. Noua cale de reînarmare a Germaniei occidentale, elaborată la Londra, prezintă aceiași riscuri pentru securitatea Europei și pentru pacea lumii, ca și cea veche, cuprinsă în tratatele de la Bonn și de la Paris.

În Franța, Italia, Anglia și chiar în Germania occidentală lupta de masă împotriva noilor proiecte de reinviere a militarismului german se organizează și ia avînt, la fel cum luase avînt lupta împotriva vechilor proiecte, equate sub firma „comunități defensive europene”.

La 31 octombrie mișcarea partizanilor păcii din Franța organizează o zi de luptă pentru pace, sub semnul cererii adresate membrilor parlamentului de a respinge acordurile de la Londra. Tot mai puternică și mai largă este acțiunea comună a organizațiilor comuniste și socialiste în lupta împotriva reinvierii primejiei militarismului german. La această acțiune iau parte însă, ca și la trecuta luptă victorioasă împotriva C.D.E., și organizații politice de cele mai diferite orientări.

Dacă în primele zile după conferința de la Londra unele cercuri politice din Franța și alte țări, care luaseră parte la lupta împotriva „comunității defensive europene”, s-au lăsat induse în eroare de propaganda „garanțiilor”, „controlurilor” și „declarațiilor de intenții”, de care s-a făcut atîta caz la Londra, în prezent chiar și aceste cercuri încep să-și reconsidere atitudinea. Desigur, s-au produs și schimbări de poziții, cum este cea a lui Daldier, indeseși sub efectul presiunilor engleze exercitate după conferința de la Londra.

În presa burgheză din Franța apar însă tot mai mulți comentarii critice la adresa acordurilor de la Londra. Subliniind „legătura de rudenie” care există între tratatul „comunității defensive europene” și noile acorduri de la Londra, cunoscutul ziar „Le Monde” scrie, de exemplu, că „obiectivul real (al acestor acorduri — N.R.) este același și anume construirea unei Europe occidentale cuprinzînd reînarmarea germană... A admite reînarmarea germană, scrie în continuare „Le Monde”, înseamnă însă a admite un stat major german. Integrat sau neintegrat, însărcinat sau nu cu

administrația trupelor și armelor, statul major german va fi format dintr-un grup de ofițeri superiori care vor reuși să scape de sub oric control”.

Pentru a liniști temerile francezilor împotriva renașterii Wehrmachtului, propaganda adepților reînarmării Germaniei occidentale face, după cum se știe, multă zăvăl în jurul așa-ziselor „garanții” britanice care au fost acordate la Londra și care constau în obligația luată (cu rezerve însă) de Anglia de a menține pe continent cele patru divizii pe care le are în prezent acolo. Manevra acestor așa-zise „garanții” începe însă să fie demascată și ea în prosa burgheză din Franța. „Pasul formidabil” făcut de Marea Britanie, scrie „Tribune des Nations”, nu este decît o vastă iluzie. Toate garanțiile pe care credem că ne putem baza împotriva transformării armatei germane într-o armată agresivă pot deveni la un moment dat egale cu zero”. Pactul de la Bruxelles și garanțiile britanice, scrie în același sens „Combat”, vor fi repede uitate după ce operațiunea esențială — refacerea contingentelor germane — va fi terminată.

Curentul împotriva reinvierii militarismului german a început să crească și în Anglia. Eforturile aproape disperate pe care le-au depus conducerea de dreapta ale mișcărilor sindicale și ale partidului laburist, pentru a smulge majorității infime în favoarea remilitarizării Germaniei occidentale, nu au putut ascunde faptul că majoritatea reală a oamenilor muncii din Anglia se pronunță în fapt împotriva acestor planuri și cere noi tratative cu Uniunea Sovietică în scopul reînarmării pașnice și democratice a Germaniei germane. În primele zile după conferința de la Londra, reprezentanți ai arpeii bevaniste a partidului laburist au criticat cu vigoare acordurile încheiate. În ceea ce privește cunoscutul ziar conservator „Daily Express”, acesta a exprimat nemulțumirea acelor cercuri engleze care nu se împacă cu angajamentele luate de Eden în Europa.

În prezent, glasuri de critică împotriva acordurilor de la Londra răsună pînă și în filo-americanul „Economist”. O altă publicație, „New Statesman and Nation”, protestează împotriva noilor poveri financiare pe care le implică angajamentul luat de Eden și adaugă că acest angajament comportă de fapt un sacrificiu al independenței naționale.

În Germania occidentală încheierea acordurilor de la Londra a provocat încă din primele zile „o oarecare confuzie”, după cum au recunoscut unele agenții de presă occidentale. Tot mai mulți germani din Germania occidentală, inclusiv numeroși reprezentanți ai unor cercuri burgheze și de afaceri, își dau în prezent seama că politica lui Adenauer, de reînarmare a Germaniei occidentale, îndepărtează și împiedică orice speranță de reunificare a Germaniei. Aceste cercuri care ca țelul unificării pe cale pașnică a țării sînt fie pus înaintea țelului reînarmării Germaniei occidentale. Rezoluțiile adoptate la recentul congres al sindicatelor vestgermane, precum și la congresul tineretului sindical din Germania occidentală, au exprimat aceste cereri. Me sînt redate azi de o parte însemnată a presei burgheze din Germania occidentală.

Pentru a preîntîmpina dezvoltarea luptei popoarelor europene împotriva acordurilor de la Londra, cercurile conducătoare apusene încearcă în prezent, din ordinul Washingtonului, să grăbească formalitățile de definitivare a acestor acorduri. Dezbaterile parlamentare asupra „principiilor” acordurilor de la Londra, care au și fost organizate în grabă în Germania occidentală și în Franța, precum și cele care au loc în prezent în Italia, exprimă tendința evidentă a acestor cercuri de a lua prin surprindere opinia publică a țărilor vesteuropene, pentru a o împiedica să înțeleagă fondul real al acordurilor de la Londra și faptul că aceste acorduri nu numai că nu asigură, dar pun în primejdie pacea și securitatea Europei și a lumii. Este clar însă că între hotărîrile „de principiu”, smulse în grabă și sub presuarea unor majorități parlamentare în favoarea acordurilor de la Londra, și aprobarea definitivă a acestor acorduri este o distanță însemnată.

În calea înfăptuirii proiectelor de remilitarizare a Germaniei occidentale, elaborate la Londra, se află nu numai contradicțiile și neînțelegerile dintre puterile apusene, contradicții care nu au fost cîtuși de puțin înlăturate la conferință. În calea acestor proiecte se află în primul rînd lupta popoarelor, care găsesc în noile propuneri ale Uniunii Sovietice, cu privire la rezolvarea pașnică și democratice a problemei germane și cu privire la reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de distrugere în masă, temel pentru a crește cu o nouă forță.

A. CERNEA
I. MANEA

Plecarea unor membri ai delegației guvernamentale a R. P. R. din Pekin

PEKIN 15 (Agerpres). — Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic și prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romine invitată la sărbătorirea Zilei naționale a R. P. Chineze, și Grigore Protessea, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine, membru al delegației, au părăsit vineri dimineața Pekinul, plecînd spre patrie.

Delegația a fost condusă la aeroport de Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R. P. Chineze; Den Tzi-huei, locțiitor al premierului; Cen Șu-tun, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină; Si Cijun-siun, șef al secretariatului Consiliului de stat; Huan Hua, șef adjunct al departamentului politic general al Armatei Populare Chineze, Jan Șan-kun, șeful secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez; E Tzi-ciuan, ministrul Securității Publice, E Tzi-ciuan, ministrul Comerțului Exterior.

Au fost de față membri ai corpului diplomatic acreditați la Pekin: ambasadorul Uniunii Birmane, U Hla Maung, ambasadorul Pakistanului, Mohammed Raza, ambasadorul R. Cehoslovacei, Frantisek M. Komzala, ambasadorul R. P. Chineze, Stanislav Kiryuk, ambasadorul R. P. Vietnam, Hoang Van Hoan, ambasadorul R. P. Mongolei, Bayan Bator Ochirbat, ambasadorul R. D. Germaniei, Johannes König, ambasadorul R. P. D. Coreenei.

Dragi tovarăși și prieteni, Este o mare cinste pentru delegația noastră de a fi reprezentat poporul român, guvernul Republicii Populare Romine și Partidul Muncitoresc Român la festivitățile marii zile naționale a poporului chinez, cea de a 5-a aniversare a constituirii Republicii Populare Chineze.

Delegația exprimă călduroasele și sincerele sale mulțumiri poporului chinez, Partidului Comunist Chinez și guvernului chinez pentru ospitalitatea frățească, prietenească și pentru căduroasa primire care ne-au fost acordate în orașele, satele, întreprinderile, instituțiile de artă și cultură pe care le-am vizitat.

În timpul vizitei noastre în glorioasa capitală a Republicii Populare Chineze și în alte centre ale Chinei, noi am fost martorii mărețelor realizări ale muncii creatoare obținute de harnicul și iscusitul

popor chinez sub strălucita conducere a Partidului Comunist Chinez și a iubitului său conducător, tovarășul Mao Tze-dun. Toate acestea ne-au entuziasmat.

Demonstrația puterii populare din 1 octombrie de la Pekin și din alte orașe din întreaga țară ne-a dat posibilitatea să constatăm că poporul chinez, în frunte cu eroica clasă muncitoare, este strîns unit, cu un entuziasm și o încredere nemărginită, într-un front democratic popular, și merge înainte, sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a guvernului chinez, pe drumul construirii socialismului și al apărării păcii în Asia și în întreaga lume, și pe drumul înfăptuirii înaltelei năzuințe ale națiunii — eliberarea întregului teritoriu al Chinei.

Mărețea prietenie între Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică și colaborarea frățească a tuturor popoarelor din

Cioi II, ambasadorul R. P. Bulgariei, Dimitir Dimov, ambasadorul R. P. Albaniei, Nestor Nase, ambasadorul R. P. Ungariei, A. Szkladjan, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Norvegiei, N. Geelmuyden, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Suediei, Hammarskjöld, consilierul ambasadei Uniunii Sovietice, T. F. Skvortov, consilierul ambasadei Republicii India, R. Gorburdun, consilierul legației Finlandei, Wilhelm Schreck, consilierul reprezentanței diplomatice a Marii Britanii, J. M. Addis, și membri ai misiunilor diplomatice ale Elveției, Danemarcul și Indoneziei.

Au fost întonate imnurile naționale ale României și Chinei. Înainte de plecare Gheorghe Apostol a rostit următoarea cuvîntare:

Cuvîntarea rostită de tov. Gh. Apostol

Întregul lagăr al păcii, democrației și socialismului constituie o forță de neînving în apărarea păcii și progresului omenirii. Am fost pretutindeni mișcări de profundă prietenie a poporului chinez față de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară.

În acest moment, cînd plecăm spre patrie, noi urăm sincer poporului chinez victorie deplină în realizarea primului său mare plan cincinal, în opera de construire a unei Chine și în lupta sa pentru apărarea păcii.

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruccindurii între marea popor chinez și poporul român!

Trăiască Republica Populară Chineză!

Trăiască marea popor chinez!

Trăiască puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică!

Primul ministru al Indiei, Nehru, a plecat spre Pekin

La Hanoi, el se va întîlni cu președintele Ho Și Min

DELHI 15 (Agerpres). — Primul ministru al Afacerilor Externe al Indiei, Nehru, a părăsit vineri dimineața Delhi, plecînd la Pekin. În drum spre R. P. Chineze, primul ministru indian se va opri la Hanoi, capitala R. D. Vietnam. Duminică el se va întîlni cu președintele

Ho Și Min, cu ministrul Afacerilor Externe, Fam Van Dong, și cu alți membri ai guvernului R. D. Vietnam.

Luni dimineața, primul ministru indian își va continua drumul spre Pekin, via Canton.

Lucrările Comitetului juridic al O. N. U.

Propunerile U. R. S. S. pentru definirea agresiunii

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS în ședința din 14 octombrie, Comitetul juridic al Adunării Generale a O.N.U. a trecut la examinarea problemei definirii noțiunii de agresiune. Această problemă a fost supusă de Uniunea Sovietică examinării celei de a 5-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. încă în anul 1950. În prezent, Comitetul juridic urmează să examineze raportul subcomitetului special.

În raportul acestui subcomitet special — compus din reprezentanți a 15 state — se subliniază că majoritatea comitetului, inclusiv delegațiile U.R.S.S., Franței, Poloniei, Siriei și ale altor țări, consideră că definiția agresiunii este posibilă și dorită în scopul sprijinirii păcii și securității internaționale. În raport se subliniază că numai puține delegații reprezentate în Comitet, în frunte cu delegația S.U.A., au obiectat împotriva elaborării definiției noțiunii de agresiune în general.

Răspunzînd acestor obiecții în cadrul ședinței Comitetului juridic, P. D. Morozov, reprezentantul U.R.S.S., a subliniat că pentru definirea agresiunii o importanță primordială o prezintă noțiunea atacului armat — cea mai primejioasă formă a agresiunii.

Delegația U.R.S.S. propune ca Adunarea să declare că „va fi considerat ca agresor într-un conflict internațional statul care va săvîrși primul una din următoarele acțiuni:

- a) va declara război unui alt stat;
- b) statul ale cărui forțe armate, fie și

fără declarație de război, vor pătrunde pe teritoriul unui alt stat;

c) ale cărui forțe terestre, maritime sau aeriene vor bombarda teritoriul altui stat sau vor ataca în mod premeditat vasele sau avioanele acestuia din urmă;

d) ale cărui forțe terestre, maritime și aeriene vor fi debarcate sau introduse pe teritoriul altui stat, fără încuviințarea guvernului acestuia din urmă, sau vor viola condițiile unei asemenea încuviințări, în special în ceea ce privește durata sau extinderea regiunii staționării lor;

e) statul care va institui blocada litoralului sau porturilor unui alt stat;

f) care va acorda sprijin bandelor înarmate care, după ce se vor fi format pe teritoriul lui, vor pătrunde pe teritoriul altui stat, sau va refuza, în ciuda cererii statului invadat, să ia pe teritoriul său toate măsurile care depind de el pentru a lipsi bandele menționate de orice ajutor sau ocrotire”.

Uniunea Sovietică insistă pentru încheierea cit mai grabnică a lucrărilor de elaborare a definiției noțiunii de agresiune.

În cursul discuțiilor din cadrul sesiunilor anterioare ale Adunării Generale a O.N.U., o serie de delegații ale țărilor din Asia, ale țărilor arabe și din America Latină s-au pronunțat pentru includerea în definiția noțiunii de agresiune nu numai a definiției atacului armat, ci și a definiției noțiunilor de agresiune indirectă, economică și ideologică. În conformitate cu aceste desiderate a fost completată definiția sovietică a agresiunii.

Ședința Cabinetului de Miniștri al R. D. Vietnam

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, la 12 octombrie a avut loc la Hanoi o ședință a Cabinetului de Miniștri al R. D. Vietnam, sub președinția președintelui Ho Și Min. Cabinetul a ascultat un raport asupra operațiilor de prelulare a orașului Hanoi.

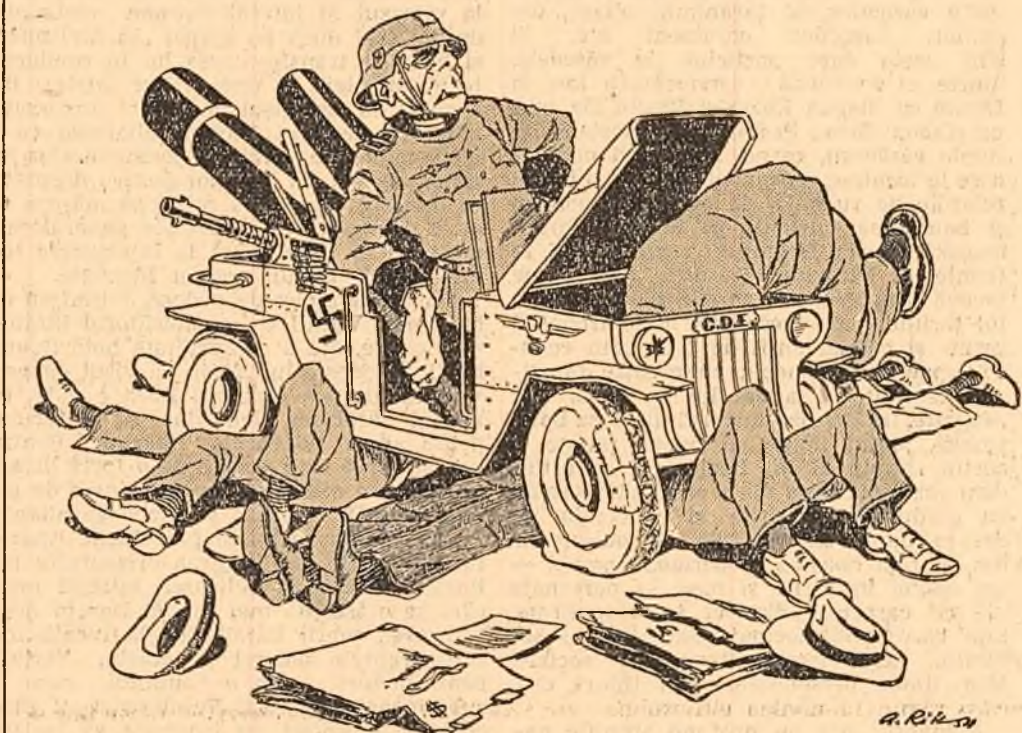
În comunicatul dat publicității se subliniază că ordinea și securitatea capitalei au fost asigurate și că populația și-a reluat viața normală, iar operațiile de prelulare a orașului au fost efectuate într-o atmosferă de entuziasm al întregii

populații care a salutat cu căldură Armata Populară Vietnameză.

În comunicat se scoate în evidență spiritul patriotic al populației, disciplina trupelor Armatei Populare Vietnameze și simțul de răspundere al cadrelor guvernamentale, care sînt felicitate pentru succesul obținut cu prilejul operațiilor de prelulare a orașului.

Cu prilejul eliberării orașului Hanoi — se spune de asemenea în comunicat — Cabinetul de Miniștri al R. D. Vietnam a luat hotărîrea să acorde amnistie prizonierilor de război.

DUPĂ CONFERINȚA DE LA LONDRA

Cu ce se îndelenește în prezent diplomația occidentală

Desen de A. RIK

Plenara C. C. al P. C. Francez

PARIS 15 (Agerpres). — TASS La 15 octombrie s-a deschis la Paris Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a plenerii figurează problema luptei împotriva reinvierii militarismului german și pentru apărarea păcii (raportor Laurent Cassanova — membru în Biroul Politic al C.C.).

Pe scurt

● Referindu-se la alegerea care au avut loc în Alaska, agenția United Press subliniază că partidul republican a suferit o înfrîngere zdrobitoare, care ar putea preveni înfrîngerea lui în alegerile pentru Congresul S.U.A. din luna noiembrie.

● Forțe puternice ale poliției italiene au ocupat la Reggio Emilia sediul federației partidului comunist și al Camerei muncii, alungînd pe oamenii muncii care timp de patru zile au apărut această clădire. Au fost arestate 90 persoane Sub presuarea maselor, poliția a fost însă nevoită să le elibereze după cîva timp. Populația a organizat demonstrații de protest. Mulți cetățeni au fost loviți de polițiști și au fost răniți.

Puternica mișcare grevistă din Anglia

LONDRA 15 (Agerpres). — În legătură cu greva soferilor de autobuze, agenția France Presse anunță că sînt în grevă peste 16.000 de muncitori. Datorită grevei muncitorilor din transporturi, pe 206 linii de transport trafic al fost întrerupt. De asemenea, marea grevă a docherilor englezi a cuprins majoritatea porturilor, noi muncitori alăturîndu-se greviștilor. Astfel 4.500 de docheri, trecînd peste capul liderilor sindicali de dreapta, au hotărît să se alature celor 35.000 de docheri aflați în grevă. Ca urmare a grevei — subli-

niază France Presse — se prevede o serioasă dezorganizare a comerțului englez. Astfel, vînzarea la licitație a liniilor, care trebuia să aibă loc la Londra la 25 octombrie, nu va mai avea loc.

Potrivit relațiilor agenției France Presse, cabinetul englez s-a întrunit la 15 octombrie într-o ședință extraordinară pentru a examina situația creată de greva docherilor și de greva muncitorilor din transporturi și consecințele sociale și politice care pot avea loc datorită creșterii mișcărilor greviste.

Numeroși ofițeri condamnați în Iran

TEHERAN 15 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în noaptea de la 14 spre 15 octombrie, Tribunalul militar din Teheran a pronunțat sentința de condamnare la moarte în procesul intentat celui de al doilea grup de ofițeri iranieni judecați în ultimele zile. Dintre cei 24 de ofițeri care au fost pînă acum judecați și condamnați la moarte sînt 13 locotenent-coloni și trei maiori. Potrivit

relațiilor agenției France Presse, autoritățile judiciare militare iraniene au anunțat că peste 400 de ofițeri, acuzați de trădare și de a fi încercat să răstoarne actualul regim al generalului Zahedi, se află în momentul de față areștați și așteaptă să fie judecați. Procurorul general Azmudeh a declarat că va cere pedeapsa cu moartea pentru toți acuzații.